

விவேகவாணி

ஜீன் 2011 – கர வைகாசி-ஆணி கலி 5112 ரூ.7/-

விவேகவாணி

விவேகானந்த கேந்திர மாத இதழ்
விவேகானந்தபுரம், கன்னியாகுமரி - 629 702
வளர்ச்சம் சார்ப்புள்ள!!

அன்புள்ள வாசக நேயர்களுக்கு,
நமஸ்காரம்.

விவேகவாணியின் ஜென் - 2011 இதழ் வளம் குன்றா வளர்ச்சியைக் குறிக்கும் வண்ணம் உலகப் படத்தையும், பூந்தொட்டியையும் அட்டையில் சித்தரிக்கிறது. மனிதன் வாழும் ஒரே இல்லமாகிய இப்புவலகைக் காத்து வைக்கக் கற்போமாக! ஒம்கார தீயானம் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை அறிஞர்களால் போற்றப்படுவது. வாசகர்களின் கவனத்திற்குரியது.

பேராசிரியர் கே.என். வாஸ்வாணிஜியின் பிறந்த நாளை ஒட்டி அஞ்சலிக் கட்டுரை வெளியாகிறது. அலையாத்திக் காடுகளைக் காப்பதீன் முக்கீயத்துவம் பெரிது. அதுபற்றிய கட்டுரை வெளியாகிறது. பசி, தாகம் பற்றிய மருத்துவக் கட்டுரை வாழ்க்கையில் படிக்க மட்டும் இன்றி பின்பற்றவும் தகுந்தது. வாசகர்களுக்கு இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை அமையப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இப்படிக்கு,

இறைவன் பணியில்,

விவேகவாணி

ஜென் - 2011

தொலைபேசி: (044) - 28440042/28442843

ஈமெயில்: vkpt@vkendra.org

தவம் 27

ஜென் 2011

சேவை - 2

தனிப்பிரதி ரூ. 7/-, ஆண்டுச்சந்தா ரூ. 75/-, இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ. 140/-, முன்றாண்டுச் சந்தா ரூ. 200/-, ஆயுட்சந்தா (10 ஆண்டுகள்) ரூ. 700/-, வவளிநாட்டு ஆண்டுச் சந்தா 20 டாலர்கள்.

ஸ்ரீமாதம் ஒரு மந்திரம்

காலேவர்ஷது பர்ஜன்ய: ப்ருத்திவீ ஸஸ்யசாலினீ

தேசோயம் கேஷாபரஹித: ஸஜ்ஜனா: ஸந்து நிர்ப்பயா:

- ஒரு பழம் பாடல்

உரிய காலத்தில் மழை பெய்யட்டும். மன் பயிர்களால் நிறைந்து வளம் பெருகட்டும். இந்த நாடு பேரிட்கள் இன்றி வளர்ட்டும். நல்லவர்கள் பயமின்றி வாழ்வார்களாக.

ஜீன் - 5 உலக சுற்றுப்புறச்கூழல் தீணத்தைக் குறிக்கும் வண்ணம் அட்டையில் உலகப்பத்தையும், தாவரச் செடி வளரும் தொட்டியையும் இவ்விதம் சித்தரிக்கின்றது. பஞ்சபூதங்கள், நடப்பன, பறப்பன, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரங்கள், மானுடர்கள் ஆகிய அனைத்தும் தூய்மை பெற்றுத் தன்னிலை மாறாமல் வாழ வேண்டும் என்பதே வேதப் பிரார்த்தனை. சுற்றுச்கூழலைக் காப்போம்; சுகம் பெறுவோம்.

கரவருடம் ஆனி மாத ஹிந்துப் பண்டிகைகள்

2011 ஜீன் 14 முதல் ஜீலை 15 வரை

ஜீன் - 14 உலக ரத்த தான் தீணம், 15 - கபீர்தாஸர் பிறந்த நாள், 16 - குரு ஹர்கோபிந்த் பிறந்த நாள், 17 - உலகப் பெருங்கடல் தீணம் (நிலம் பாலைவனமாவதையும், வறட்சியையும் தடுக்கும் நாள்) 18 - ஜான்ஸிராணி ஸக்ஷமிபாப் வீரமரணத்தீணம், 20 - தந்தையர்த்தீணம்; உலக அகதிகள் தீணம், 21 - துடசினாயனம் துவக்கம், உலக சங்கீத தீணம், 23 - உலகப் பொதுச்சேவை தீணம், 26 - போதை மருந்து பயன், சட்டவிரோதமாக பெண்கள் கடத்திச் செல்லுதல் - எதிர்ப்பு நாள், சித்திரவதைக்குள்ளாயினோர் பரிவ நாள், 27 - யோகினி ஏகாதசி, பங்கிம் சந்திரர் பிறந்த நாள் (வந்தே மாதரம், எழுதியவர்).

ஜீலை - 1 மருத்துவர்த்தீணம், பி.ஸி. ராப் பிறந்த தீணம், 2 - உலகக் கூட்டுறவு தீணம், உலக விளையாட்டுச் செய்திகள் இதுறியல் தீணம், 4 - சுவாமி விவேகானந்தர் மஹாசமாதி, 6 - உலக ஜோனோலிஸ் தீணம், 7 - சிதம்பரம் நடராஜர் ஆனித் திருமஞ்சனம், 11 - ஹரிசயனி ஏகாதசி, சதுர்மாஸ்யம் துவக்கம்,

உலக மக்கள் தொகை தீணம், 12 - வாமன துவாதசி ஹரி துவாதசி மீண்டும் துவாதசி, 15 - குருபூர்ணிமா, வியாஸபூர்ணிமா.

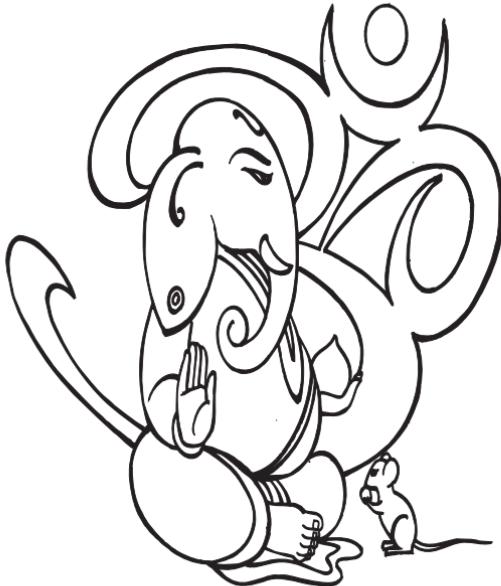
வேதத்தின் உட்பொருள் பிரணவம் எனும் ஓம்காரம் (244) ஓம்பூர்ணி

மாண்டுக்கிய உபநிஷத்தின் அடிப்படையில் சுவாமி பிரணவ சைதன்யபுரி ஹிந்தியில் எழுதி வாராணசி பரமார்த்த சாதக சங்கம் வெளியிட்டது

அத்தியாயம் - (2) ஓம்காரத்தின் மறைபொருள் -
ஓம்காரமே அனைத்தும்

இதயத்தின் மொழி:

ஒரு மொழி வாயால்
பேசப்படுவது - அது
தொண்டையில் இருந்து
வெளிக்கிளம்புவது. ஒரு
மொழியோ இதயத்தில்
இருப்பது. வாயில்
இருந்து கிளம்பும்
குரலானது வைக்கார்
ஆகும். ஹிருதயத்தில்
நிகழும் மொழி மத்யமா
ஆகும். இதயத்தில்
நிலைத்திருக்கும் இந்த
கூக்கும் மொழியில்
இருந்து தூலச்
சொற்கள், அர்த்தம்
(பொருள்) மற்றும்
நம் பி க்கை கக்
கருத்துக்கள் பிறக்கின்றன.

பானை, துணி முதலிய செயப்படுபொருள்கள், கருத்துக்கள் மட்டுமே

ஆகும். ஜ்ஞானம் மட்டுமே ஆகும். ஒவ்வொரு ஜ்ஞானமும் ஓசையிடம் இருந்து பிரிக்க முடியாதது. ஓசையைத் தழுவிக் கொண்டு ஞானம் இருக்கிறது. ஓசை இன்றி எந்த ஒரு எண்ணமோ, சிந்தனையோ இருக்க முடியாது என்று கூறப்படுகிறது.

ந ஸோடிஸ்தி ப்ரத்யயோ லோகே ய: சப்தானுக மாத்ருதே!

அனு பித்தமிவ ஜ்ஞானம் ஸர்வம் சப்தேன பாஸதே வாக்யபதீயம் 1/123)

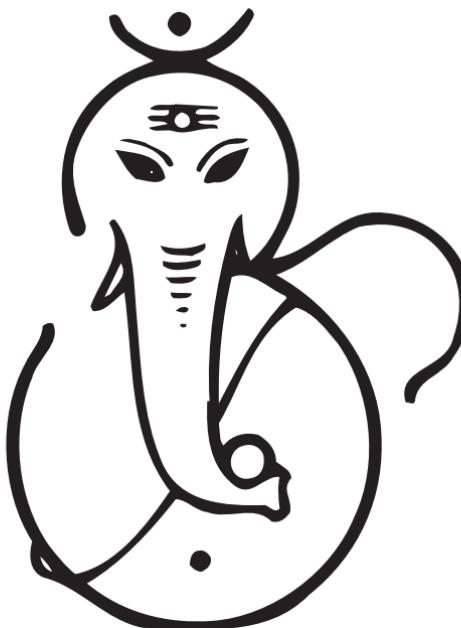

உலகில் உள்ள எந்த ஒரு கருத்துணர்வும் தொடர்ந்து வரும் சொல் இன்றி இருப்பதீல்லை. எல்லா ஜ்ஞானமும் ஓசையில் இருந்து பிரிக்க முடியாதபடி விளங்குகின்றது. ஆகவே அனைத்துப் பொருள்களும் (பதார்த்தங்களும்) ஞானமாகவே மட்டும் இருக்கின்றன. ஓசையில் இருந்து பிரிக்க முடியாதவையாகவே இருக்கின்றன. ஆகவே அனைத்துமே ஓசை மட்டுமே என்பது உறுதியாகின்றது.

ஆனால் ஞானமானது, ஓசையில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது என்ற கூற்றைச் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். நடைமுறை அனுபவமே இதற்கு நேர எதிரிடையாக இருக்கின்றது. ஏதாவது அர்த்தம் அனுபவத்தில் வந்தால், அந்த அனுபவத்தை வெளிப்படுத்த ஓசையை உச்சரிக்கிறோம். ஆகவே, ஞானம் காரணம் ஆகிறது. ஓசையைக் காரியம் - செய்ப்படுபொருள் என்றல்லவா கூறவேண்டும்! இவ்விதம் இருக்க, ஓசையே ஞானத்தில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது. ஞானம் காரணம் ஆகிறது. ஓசையைக் காரியம் - செய்ப்படுபொருள்

என்றல்லவா கூறவேண்டும். இவ்விதம் இருக்க, ஓசையே ஞானத்தில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது. ஞானம் ஓசையில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது அல்ல! இவ்விதமே, நாம் என்ன சிந்தனை செய்தாலும், விசாரம் செய்தாலும் அதனை ஓசைச் சொற்களால் வெளிப்படுத்த முடியும். என்னத்திற்கும், குரலோசைக்கும் ஆழ்ந்த தொடர்பு இருக்கிறது என்பது இதில் இருந்து நிருபிக்கப்படுகிறது. நம் மனத்தில் முதலில் ஓசைச்சொல் அல்லது நாமம் பெயர் தோன்றுகிறது, விசாரம் அதற்குப் பிறகுதான் வருகிறது என்பது இதனால் நிருபிக்கப்படவில்லையே! குரல் எண்ணங்களின் தாயல்ல. எண்ணமே குரலின் தந்தை ஆகும். பல அனுபவங்கள் சொல்லோசையுடன் இணைந்து இருப்பதாக-க் காணப்படுவதில்லையே! உதாரணமாக மேதையின் அறிவு, புதிதாகப் பிறந்த குழந்தையின் ஞானம், ஊழை - செவிட்டு நபரின் ஞானம் மிருகம், பறவைகளின் ஞானம்! (இவை சொல்லோசையுடன் இணைந்தவை அல்லவே) ஏப்போதும் மொழியுடன் அறிமுகமே இல்லாத பிராணிகளின் ஜ்ஞானமோ சொல்லோசையுடன் தொடர்பு அற்றே இருப்பது தானே! மொழி வல்லுனர்கட்குக் கூட பலப்பல அறிவு மின்னல்கள் சொல்லோசை இன்றியே ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றனவே! ஆனால் ஒவ்வொரு அனுபவத்திற்கும் ஆதி, ஆரம்ப வடிவம் சொல்லோசை இன்றித்தானே ஏற்படுகின்றது? இதனை, சிந்தனையாளர்கள் “நிர்விகல்ப்” என்று கூறுகின்றனர். விகல்பம் (மாற்றுச் சிந்தனை, சிந்தனைக்கு, உள்ளிருந்து ஏற்படும் தடை) இல்லாதது என்கின்றனர். யோகியரும், சொல்லோசைத்

தொடர்பினால் ஞானம் மாசுபட்டு விடுகின்றது என்று ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இக்காரணத்தினால் பிராணிகள் தூய்மைக்காக, அதனை சொல்லோசைக் கலப்பில் இருந்து தனியே எடுத்து விட வேண்டும். இது தேவை. “ஸ்மருதி பரிசுத்தெள ஸ்வருபகுண்யா இவ அர்த்தமாத்ர நிர்பாஸா நிர்விதர்க்கா” யோக குத்திரம் 1/4) அதனால் ஞானத்தை சால்லை சூடன இணைந்திருப்பது என்று கூறுவது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தம்? பொருத்தம் இல்லை)

இதற்குப் பதில் இருநூன். சொல்லோசை, அந்தம் பொருள்) நம்பிக்கை எண்ணம் என்ற மூன்றுக்குப் பிறவி தரும் வாணி நாம் அறிமுகமான மொழியில் இருந்து வேறேயான ஒன்று. அதுவே மத்யமா! இதுயத்தின் மொழி எந்த ஒரு பொருளையும் அனுபவத்தில் கொண்டு வந்த உடனேயே நமது இதுயத்தில் அதில் இருந்து வெறுபடாத, பிளவுபடாத, வெளித்தோன்றாத ஒரு வாசகம் உதித்து எழுகிறது. அப்போது நாம் அதனை வெளியே சொல்ல முயற்சி செய்கிறோம். “பானை இருக்கிறது.” “மலர் இருக்கிறது.” இத்தகைய அனுபவம் இதுயத்தில் ஏதோ ஒரு சலசலப்பை உண்டாக்குகிறது. இதுயத்தில் அந்த உதயம் ஏற்படவில்லை எனில் நாம் என்ன சொல்லுவோம்? எப்படிச் சொல்லுவோம்? அனுபவத்திற்குப் பிறகு நினைவில் வரும் சொல்லோசை தூலமானது. ஆனால் அனுபவத்துடனேயே உடன்வரும் (பிரித்தறிய முடியாத தொடர்புள்ள) இனைந்திருக்கும். தூய்படுன் அதிர்ந்து மேலெழும் சொல்லோசை அதனின்றும் வேறானது. அதனை நாம் உணர்வுமயமானது, ஞானமயமான சொல்லோசை எனலாம். ஒரே ஒரு பொருளைப் பார்த்தும் வெவ்வேறு மொழியினருக்கு, ஒரேவிதமான அனுபவமே ஏற்படுகின்றது. அனுபவத்தில் இருந்து பிரிக்கவே முடியாத சொல்லோசை இருக்கிறதே, அதுவும் கடை ஒரே விதத்தில் தான் இருக்கும். பிறகு வாயினால் வெவ்வேறு மொழியின் வெவ்வேறு சொற்கள் பேசப்படும். இதுயத்தின் உணர்வுகளில் வேற்றுமை இல்லை எனிலும் வாயில் இருந்து வெளிவரும் சொல்லோசை வேறுபட்டு விடுகிறது.

மொழி தெரியாத ஒரு ஊருக்கு நீங்கள் போகிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். பூவாங்க ஒரு கடைக்குப் போகிறீர்கள். அந்த ஊர் மொழியில் பூ-வக்கு என்ன பெயர் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது! வேறு வழியின்றி நீங்கள் பூக்கடைக்காரரிடம் உங்கள் மொழியில் பேசி, பூ - வேண்டுமென்கிறீர்கள். உங்கள் மொழி தெரியாத அவர் அங்கும் இங்கும் பார்க்கிறார். தன்மொழியில் “உங்கள் பேச்சு எனக்குப் புரியவில்லை” என்பார். பலவிதமான சைகை, சங்கேதம். பாங்கிமாக்கள் மூலம் நீங்கள் உங்கள் கருத்தைப் புரிய வைப்பதில் வெற்றி கண்டு விட்டார்கள் என்றால் உடனே அவர் சொல்வார். “ஆஹா! உங்களுக்கு-பூ-வேண்டுமா! இப்போது நீங்கள் கவறுவது எனக்குப் புரிந்தது.” அவருக்கு எந்த விஷயம் புரிந்தது? இப்போதும் ‘பூ’ என்ற சொல் அவருக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் உங்கள் இது மொழியை அவர் புரிந்து கொண்டார். இதுயத்தில் இருந்து இதுயம் வரை போகும் இந்த மொழியை “உணர்வுமயமான மொழி” என்று கூறலாம். இதில் இருந்து தான் அனைத்து மொழிகளும் பிறக்கின்றன. அனைத்து மொழிகளும் அன்னை இந்த தேவவாணி தான்!

கீழை

ஓம்காரத்யானம் (பிரஜ்னையின் மேல் நிலைகளை அடைய ஒரு கருவி)

டாக்டர் எச்.இரு. நாகேந்திரா

முன்னுரை: பாவாதீத த்யானம் எனும் டிரான்ஸ்செண்டெண்டல் மெடிடோதென் (டி.எம்) பற்றி விரிவான விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை, தியானம் செய்பவரின் தீர்மைகளை அதிகரிக்கச் செய்வதையும் சமுதாயத்தில் ஒற்றுமையை வளர்ப்பதையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மக்கள் தொகையில் ஒரு சதவிகிதத்தினர் தியானம் செய்தாலும் கூட இத்தகைய நன்மைகள் பிறப்பதை விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் காட்டுகின்றன. பாவாதீத த்யானத்தைப் போலவே ஓம்கார த்யானம் பற்றிய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளும், மனக்கவர்மை, நினைவாற்றல், அறிவாற்றல், ஒப்பணார்வ ஆகியவற்றை மேம்படச் செய்ய ஒம் த்யானம் உதவும் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

தியானம் என்றால் என்ன? ஒரு சிந்தனை ஓமின் மீது மனத்தை நிலைநிறுத்துவது தியானம் எனப்படும் என்கிறார், பதஞ்சலி தன் யோக குத்திரத்தில். மனத்தின் இயல்பே அலைவதும் ஒரு சிந்தனைப் பெருக்கில் இருந்து இன்னொரு சிந்தனை நீரோட்டத்துக்குத் தாவுவதுமே ஆகும். வகைப்படுத்தப்படாத மனம், குறிக்கோள் அற்ற மனம் சஞ்சலம் உடையது எனப்படும். அதுவே மனத்தின் மிகத்தாலமான முரடான வடிவம் ஆகும். அதுவே குராங்கு மனம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அதில் ஒரு எண்ணத்திற்கும், இன்னொரு எண்ணத்திற்கும் தொடர்பு ஏதுவும் கிடையாது. மனத்தின் கக்திகள் யாவும் இங்கே வீண் செய்யப்படுகின்றன.

மனம் குவிவதன் அடுத்த நிலை, படி, ‘ஏகாக்ரதா’ எனப்படும். மனம் ஒரே ஒரு பொருளைப் பற்றி நிற்கப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதில் மனம் தடம் புறண்டு விலகிப் போவதில்லை. குத்தித்துக் தாவுவதும் இல்லை. விஷயம் பிழித்திருந்தால் மனம் தானே அதில் நிலைத்து நிற்றது. ஆர்வம் இல்லை எனில் மனம் அலைகின்றது. ஈடுபாடு இருந்தாலோ நன்கு மனம் விஷயத்தில் உறிஞ்சப்பட்டு, ஒன்றுபட்டு நிற்கிறது. மனம் குவியும் போது சக்தியானது ஒரு வழியில் நன்கு செலுத்தப்படுகிறது. ஒரு அணையின் கட்டுப்பாட்டுக் கதவுகள் உள்ளன. தண்ணீர் ஓடக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டுள்ளது. அதனால், பயனற்ற ஆறு, ஆபத்தான ஆறு, ஒழுக்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறது. அதுபோலவே மனத்தின் கக்திகளையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு கால்வாயில் பாய்ச்சி வேண்டும். நம் பயிற்சி, கல்வி முழுவதுமே, மேலும் மேலும் மனம் குவிந்து கூர்மையடையச் செய்ய வைக்கவே உதவுகிறது.

மனம் குவிந்து கூர்மை அடைவதின் பின் விளைவுகள், நன்மைகள் இவற்றை விவரித்துக் கூறத் தேவையே இல்லை. ஒவ்வொரு பணிக்கும் மனம் குவிந்து கூர்மை பெறுவது தேவைப்படுகின்றது. மிக அற்பப் பணியில் இருந்து மிகவும் நுணுக்கமான வேலைவரை அனைத்திலும் மனம் குவிந்து கூர்மையடைவது மிக அவசியம். மகத்தான மனிதர் எல்லோரும் உயர்ந்த சிகரங்களை எட்டிப் பிடித்து மனம் குவிந்து கூர்மை பெறுவதனால் தான். **இதற்கு மேல் ஏதாவது உண்டா?** ஆம் என்கிறார் புதுஞ்சலி! அதனை அவர் தாரணை என்று அழைக்கின்றார். அதனை நாம் மனம் குவிந்து, கூர்மை அடைவதும் தீவிரப்படுத்தப்பட நிலை என்று கூறலாம். பல எண்ணங்களில் இருந்து ஒரு எண்ணம். மனம் நிலைநிறுத்தப்படவேண்டும். ஒரே ஒரு எண்ணத்தில் ஒட்டிக் கொண்டு நிற்க வேண்டும். பல எண்ணங்கள் (சுஞ்சலதா)வில் இருந்து ஒரு விஷயம் (மனம் குவிந்து கூர்மைபெறுதல்) ஒரு பொருளைப் பற்றிய பல எண்ணங்களில் (மனம் குவிந்து கூர்மை பெறுதல்) இருந்து ஒரு எண்ணம் என்று நிற்பது ‘தாரணை’ எனப்படும். **தேசபந்தி:** சித்தர்ஸ்யதாரணா மனத்தை ஓரித்தில் ஒரு எண்ணத்தில் நிலைநிறுத்துவது தாரணை எனப்படும். புதுஞ்சலி யோககுத்திரம் (3/1) ஒரு எண்ணத்தின் மீது கவனசக்தி முழுதும் குவிக்கப்படுகிறது. அந்த எண்ணம் எது என்பது ஒரு பொருட்டன்று. அது ஒரு புள்ளியாக இருக்கலாம். வட்டத்தின் நடுவில் அமைந்த புள்ளியாகிய “எருதின் கண்” ஆக இருக்கலாம். ஒரு மலராக இருக்கலாம். ராமபிரானாக இருக்கலாம். ஒரே ஒரு எண்ணத்தின் மீது மனத்தின் சக்திகள் அனைத்தும் முற்றிலுமாகக் குவிக்கப்படுகின்றன. ஒரு கண்ணாடி வில்லை (லென்ஸ்) ஒரு குவிமையத்தின் மீது ஒளிக்கற்றை முழுவதையும் குவித்தால் காகித்தத்தைக் கூட எரித்து விடமுடியும். ஒரு புள்ளி மீது குவிக்கப்பட்ட லேசர் ஒளிக்கற்றை. ஒரு அணு கீப்யூஷன் பிரதி வினையைக் கூட துவக்கிவிட்டு விட முடியும். எண்ணங்களின் சக்தியால் நம் ஸம்ஸ்காரங்களை (கர்ம வினைப் பாசங்களை) எரித்து ஒழித்து விடமுடியும். அது சாதகனின் அடிமனத்தில் ஆழந்து நுழையும். உங்களைத் தூய்மைப்படுத்தும். துப்பாக்கி சுடுதல், அம்பு தொடுத்தல் ஆகிய கலைகளின் தாரணை கட்டாயம் தேவை. பத்து விநாக்கள்காவது நல்ல தாரணை பயிலாவிட்டால் உங்களால் இலக்கினை அம்பால் எய்த முடியாது.

ஒரு புராண உதாரணம்: துரோணாச்சாரியார் ஒரு அரசமரத்தின் உச்சிக் கிளையில் ஒரு கிளிப்பொம்மையை வைத்தார். கிளியின் கண்பாவையின் மையப்புள்ளியை அம்பால் அடிக்கும் பரிட்சை ஒன்று நடந்தது. வில் வித்தை பயிலும் பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் நாறு மீட்டர் தூரத்தில் நின்றனர். அவர்கள் இலக்கை அடிக்க வேண்டும். அவர்கள் ஒவ்வொருவராக அம்பெய்யத் தயார் ஆயினர். துரோணர் அவர்களைப் பார்த்தே தீருப்பி அனுப்பி விட்டார். துச்சாதனனின் முறை வந்தது. “என்ன பார்க்கிறாய்?” என்று துரோணர் கேட்டார். “எல்லாம் தெரிகிறது குருஜி” என்றான் அவன். “திரும்பிப் போய்விடு” என்று அவனை அனுப்பிவிட்டார் துரோணர். பீமன் வந்தான். அடுத்து! “என்ன

பார்க்கிறாய்?" என்று கேட்டார் குரு. "கீளி தெரிகிறது; கண் தெரிகிறது. கண்பாவை தெரிகிறது" என்றான் அவன். அவனையும் துரோணர் திரும்பப் போகச் சொல்லி விட்டார். அடுத்து வந்தான் தூரியோதனன். அதே கேள்வி அவனிடமும் "குருஜி! கண், கண்பாவை, பறவையின் மையப்புள்ளி தெரிகிறது" என்றான் தூரியோதனன். அவனும் திரும்பிப் போக வேண்டியதாயிற்று. அடுத்து தர்மராஜனின் முறை வந்தது. "குருஜி, பாவை தெரிகிறது; மையப்புள்ளி தெரிகிறது என்றான் அவன். அம்பை எய்யட்டுமா?" என்றான் அவன். "உன்னால் முடியாது. குறிதவறி விடும்" என்று அனுப்பி விட்டார். குரு அவனையும் திரும்பப் போகச் செய்தார். கடைசியில் அர்ஜௌனன் வந்தான். "என்ன தெரிகிறது அர்ஜௌனா?" குரு கேட்டார். "ஒரு புள்ளி தெரிகிறது; வேறெந்துவும் தெரியவில்லை" என்றான் அவன். "அம்பைப் போடு" என்றார் குரு! பதினெண்டாந்து விநாடிகள் இலக்கினை அசையாமல் பார்த்தான் பார்த்தன். அம்பை எய்தான். இலக்கினை ஆழ்தான். இதற்கு தாரணை என்று பெயர்.

தீராடகம் பயிலுவது தாரணையில் உதவும் ஒன்றரை மீட்டர் தூரத்தில் இருந்து பார்வையை 'ஓம்' இன் மீது நிலைநிறுத்துக. ஒரு வினாடிகள் 'ஓம்' ஜயே பார்க்க வேண்டும். கண்களை உள்ளாங்கைகளால் தேய்த்து விடவும். கண் பாவையை அமுத்தக் கூடாது. கண் தகைகள் இறுக்கம் குறைவதை உணருங்கள். மனத்தில் 'ஓம்' படம் நிலைத்து நிற்கட்டும். இரண்டு மூன்று தடவை இவ்வாறு செய்யுங்கள். எப்பொருளின் மீது வேண்டுமானாலும் நம் விருப்பப்படி, தாரணை செய்ய முடியும்.

தாரணை என்பது ஒரு புள்ளி மீது சக்தி அனைத்தையும் திரட்டிக் குவிப்பதாகும். எண்ணம் மிகுந்து வலுப்பெறும். அடிமனத்தைத் துளைத்துச் செல்லும். தாரணை என்ற கட்டத்தில் இருந்து, அறிவினைப் பெற்றுச் சேகரிப்பதில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் துவங்குகின்றது.

மனம் குவிந்து ஒருமைப்படும் போது, நாம் ஆராய்ச்சி செய்கிறோம். காரண-காரிய உறவினை உருவாக்குகிறோம். தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஒரு விஷயத்தை நீண்ட நேரம் பற்றி நிற்கிறோம். வேகம் அதிகரித்தால் எண்ண ஒட்டம் விரைவாகிறது. விஷயம் சீக்கிரம் நமக்குப் புரிய வருகிறது. புத்தி கூர்மையானால், கிட்டும் அறிவு நுணுக்கமானது ஆகிறது. புரிந்து கொள்வது ஆழம் அடைகிறது. விஷயத்தை இவ்விதத்தில் புரிந்து கொள்ளும் போது, பெரும் எண்ணிக்கையில் எண்ணாங்கள் வேகவேகமாக மனத்தில் தோன்றுவது இதன் அடையாளம் ஆகும்.

தாரணையில் எண்ணாங்களின் பன்மை நின்று விடும். ஒரே ஒரு எண்ணமே பயிற்சி முழுவதும் முன் வைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. இப்போது, நாம் புத்தியினால் விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் நெறிமுறைக்கு

எதிர்த்திசையில் போகிறோமோ? ஆம்/இல்லை. ஆம் என்பது ஏன்? நாம் புரிந்து கொள்வதில் ஒரு புதிய வழிமுறையைப் பின்பற்றுகிறோம். இது நுணுக்கமான மென்மையான தளத்தில் நிகழ்கின்றது. இதில் நாம் அகத்தில் இருக்கும் ஞானக்கடவுள் புகுந்து வெளிவருகிறோம். நாம் ஆழந்து சிந்திக்கும் போது இதைத்தான் செய்கிறோம். தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்தி பகுத்தறிவினைப் பயன்படுத்தி, புத்தியைப் பயன்படுத்தி, வேகத்தைப் பெற்று, அறிவைப்பெற மனத்தைத் தயார் செய்கிறோம்.

புத்தி ஒரு கணம் நின்று போய்விடுகிறது. அறிவு மேலமூசிகிறது. தாரணையின் மூலம் நாம் பிரஜங்குபூர்வமாக இயல்புக்கத்தினை இண்டியூஷன்க் கட்டுப்படுத்தி நன்மை பெறத் துவங்குகிறோம்.

ஒரு எண்ணத்தைப் பற்றி நீண்டநேரம் நிற்பதால் அந்த எண்ணத்தின் ரகசியம் நமக்குப் புரியும். இது ஒரு விஞ்ஞானம். தாரணை பற்றிய கூத்திரத்தில் இருந்து இந்த விஞ்ஞானத்தை விளக்க பதஞ்சலி முனைகின்றார்.

(கட்டுரை தொடரும்)

சுவாமி விவேகானந்தர் நூற்றைம்பதாம் ஆண்டு விழா

நசிகேதமன்றம்

ஜே. நாதியா, விஜய அச்சம்பாடு, தீருநெல்வேலி மாவட்டம்

1697) மாஷா அநூச் அபாவாதச சகுக்ரது. ஆளாஸ் ஆடி அபாவாதசனைய டெருஞ் ச்ரப்பக்கெண்டாகுக்கிறோம். ஏன்? கீழ் ச்ரப்பு யாது?

ஆடி, கை அமாவாசை நாட்களைப் புனிதமாக முதாதையர் வழிபாட்டுக்கென மக்கள் கொண்டாடுவார். ஒரு மாதத்தை வளர்பிறை, தேய்பிறை என்று பிரிப்பது போல், ஒரு நாளை பகல், இரவு என்று பிரிப்பது போல், ஒரு ஆண்டை தட்சிணாயனம் (ஆடி முதல் மார்கழி முடிய) என்றும் உத்தராயணம் (கை முதல் ஆணி முடிய) என்றும் பிரிப்பார். தட்சிணாயனம் தேவர்கட்டு இரவு ஆகும். உத்தராயணம் தேவர்கட்டுப் பகல் ஆகும். இவற்றின் முதல் மாதங்களாகிய ஆடி, கை அமாவாசை அதிகப் புனிதமாவது தேவை தான்.

எம். சுமதி, வள்ளியூர், தீருநெல்வேலி மாவட்டம்

1698) காற்று சடிவகுத்துஞ் கடற்றி உண்டா?

பஞ்சபூதங்களாகிய ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், மண் ஆகிய ஜந்து வடிவங்களிலும் இறைவன் இருக்கிறார். குறிப்பாக தீருக்காளத்தி என்ற தலத்தில் (கண்ணப்ப நாயனார் வழிபட்டது) காற்று வடிவில் சிவபெருமானை வணங்குகிறோம். எல்லாக் கோவில்களிலும், முறையான பூஜை செய்யும் போது, சாமரம் வீசுவது, விசிறி வீசுவது, இறைவனைக் காற்று வடிவில் வழிபடுவதையே குறிக்கும்.

காற்று உயிர்ச் சக்தியால்
தூண்டப்படும் போது ‘பிராணன்’
எனப்படுகிறது. பிராணனே தலையாயது,
ஜம்புலன்களையும் விட உயர்ந்தது என்று
உபநிஷதம் கூறுகிறது. முச்சுப் பயிற்சிகள்,
நினைவாற்றல் உடல் பலம் இவற்றைச்
செம்மைப்படுத்தும். நோய்தீர்க்கும்.
சித்தர்களும் காற்றினைப் பற்றி நிறைய
எழுதியுள்ளனர். உடலை, காற்றைத்த பை
என்பர். இதீகாச புராணங்களில் ஆஞ்சநேயர்,
பீமன் ஆகியோரை வாடிப்பகவானின் அருள்
பெற்றவர்கள் என்று குறிப்பிடுவர்.
துவைதீகளின் ஆதி குருவான் வாடிப்பகவான்
வணங்கப்படுகிறார்.

சி. முத்துசாமி, பாளையங்கோட்டை

1699) ஈடுபடுத்த வேண்டிய வினா?

மனிதன் செய்யும் பாப புண்ணியங்களின் அடிப்படையில்
மரணத்திற்குப் பிறகு அவன் சென்று வாழும் உலகங்களாக, பதிநான்கு
கூறப்படுகின்றன.

1) பூலோகம், 2) புவர்லோகம், 3) சுவர்க்க லோகம், 4) மஹர்லோகம்,
5) ஜனோ லோகம், 6) தபோலோகம் 7) சத்திய லோகம் என்பவை நல்லுலகங்கள்.
தீய காரியம் செய்வோர் சென்று பிறக்கும் இடங்கள் 1) அதல, 2) விதல, 3) சுதல, 4)
தராதல, 5) மஹாதல, 6) ரஸாதல, 7) பாதாள என்பவை ஆகும்.

நவநிதிகள் குபேரனின் பொக்கிலங்கள் ஆகும்.

1) கச்சபம், 2) கற்பம், 3) சங்கம், 4) பதுமம், 5) நந்த, 6) நீலம், 7) மஹாநிதி,
8) மஹாமதுநிதி, 9) முகுந்த நிதி. இவற்றில் சங்கநிதி, பதுமநிதி என்பவற்றை
இருநிதிகள் என்று குறிப்பிடுவார்கள். இவை பெரிய பெரிய எண்ணிக்கைகளைக்
குறிக்கும்.

சாஸ்த்ரா பல்கலைக்கழக நிர்வாகஇயல் மாணவர்

1700) குருக்ஷீத்திரப் போகுஞ் ஒரு நல்ல செயலாக எப்படி நியாயப்படுத்த வேண்டும்?

மனிதனை நன்னெறிப்படுத்த நான்கு வழிகள் உண்டு. 1) சாமம் -
அறிவுப்படி நியாயத்தைப் புரிய வைத்து மனிதனை நல்வழியில் நடக்கச் செய்தல்,
2) அந்த வழி நடைமுறையில் வராவிட்டால் பேதம் - அந்தத் தவறிமழக்கும்
மனிதரை, அவனுடைய உற்றார், உறவினர், நண்பர்களிடம் இருந்து பிரித்து

விடுதல். சமுதாய
ரீதியில் அவனுக்கு
எ ந ரு க் க டி
ஏற்படுத்துதல் இது
பேதம் எனப்படும். 3)
அ து வு ம்
நடக்காவிட்டால் நல்ல
வகை நடந்தால் பரிசு
தருவேன் என்று
ஆ ஈ ச க ா ட டு தல்.
அ து வு ம்
நடக்காவிட்டால் 4)
தண்டம், தண்டித்தல்
என்றும் கடைசிவழி.
கண்ணபிரான், பீஷ்மார்
மு த வி ட ய ா ர
கௌரவர்கட்டு நீதி
நியாயங்களை எடுத்து

விளக்கினார்கள். பலராமர், கண்ணன் முதலியோர் கௌரவர்களிடம் இருந்து விலகினார். பாண்டவர்கட்டு பாதி ராஜ்யம் தராவிட்டால் ஜந்து கிராமமாவது கொடுங்கள், ஜந்து வீடாவது தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். அதனையும் துரியோதனன் ஏற்க மறுக்கவே போரே, தருமத்தை நிலைநாட்ட கடைசிவழியாயிற்று.

இதுபோலவே ராமாணயத்தில் ராவணனுக்கு ஹனுமான், அங்கதன், விபீஷணன், மாலியவான், போன்றவர்கள் தர்மத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏன்? கும்பகர்ணன் கூட எடுத்துச் சொன்னான். பிறகு விபீஷணன் முதலிய நல்லவர்கள், ராவணனிடம் இருந்து பிரிக்கப்பட்டனர். ஆதீயாகராஜர் கூற்றுப்படி, ராவணனை அயோத்தி மன்னனாக ஆக்குவதாகவும், தருமனநியில் நடக்க வேண்டும் என்று ராமன் ஆகைகாட்டினான். இவை எதுவுமே ராவணனுக்கு உறைக்காத்தால் ராமன் ராவணனை தண்டிக்க வேண்டியதாயிற்று.

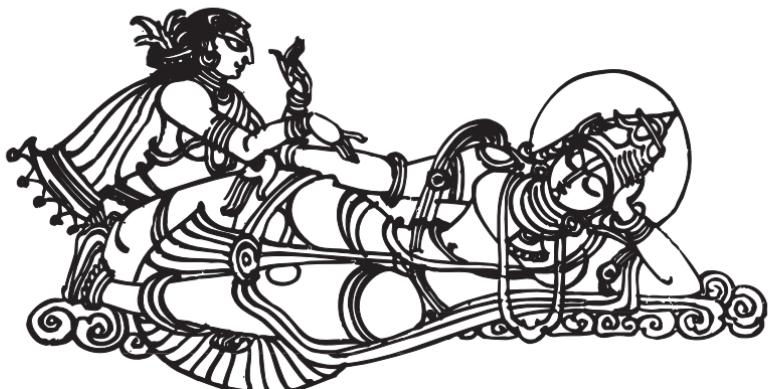
இன்று சமுதாய அளவில் சாமமும், பேதமும் சிறிதளவே பணிபுரிகின்றன. பரிசு, தண்டனை இவையே மனிதனைப் பணிபுரிய வைக்கும் உந்துதல்கள் என்பது போலப் பேசப்படுகிறது. தொழில் நிர்வாகத்தில் கூட, வதாழிலாளர்கள் முதல் தலைமை நிர்வாகி வரை பணி செய்ய ஊக்கம் தருபவையாக கேரட்டும் (பரிசும்) குண்டாந்தடியும் (தண்டனையும்) கருதப்படுகின்றன. பரிசு கொடுப்பதைப் பரிந்துரைக்கும், ஊக்குனர்கள் கூட,

தண்டனை என்ற பேச்சு வரும்போது, குற்றவாளிக்குக் கல்வியறிவு ஊட்டவேண்டும், விழிப்புணர்வுதறவேண்டும் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். சட்டம் தரும் பாதுகாப்பைப் பெற விரும்பும் பலர் சட்டம் கூறும் நன்னெறிகள், நிபந்தனைகள் இவற்றை ஏற்படில்லை. சமுதாயத்தில் பரிசின் மூலம் ஊக்கம் தருவது என்ற பேச்சு இருக்கும் வரை, தண்டனை மூலம் ஒருவன் தவறு செய்யாதிருக்க நிர்ப்பந்தம் கொடுப்பது என்ற மாற்று ஏற்பாடு இருந்தே தான் ஆகவேண்டும். இல்லையெனில் குற்றவாளிகள் இந்த சமுதாயத்தையே கடத்திக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். இன்று பல அறிவு ஜீவிகள், குற்றவாளிக்கு தண்டனை என்றால் அவருக்கு அறிவுட்டுங்கள், விழிப்புணர்வுதாருங்கள் என்பர். நல்லது செய்தவருக்குப் பரிசு என்றால் அதனை ரூபாயாக, தீப்பொருளாகத் தாருங்கள் என்பர். பரிசையும் அறிவுட்டுவதன்மூலம் ஏன் தரக்கூடாது? ஒரு பல்கலைக்கழக வேந்தர், பர்த்தசை பேப்பர் திருத்தும் பேராசிரியர்கட்கு ஊதியமாக நல்ல புத்தகங்களைத் தரலாம் என்று யோசனை கூறினார். அத்தனை பேரும் அந்த யோசனையை எதிர்த்து ரூபாய் கொடுங்கள் என்று பிடிவாதம் செய்தனர். தண்டனை - பரிசு என்ற இரட்டை உந்துதல்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன சமுதாயத்தில்.

பிரபா விங்கேஷ், மேலகிருஷ்ணன்புதூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்

1701) தஷ்டு என்றால் அதன் பொருள் என்ன?

எங்கும் வியாபித்திருப்பவர் என்று பொருள். உலகத்தில் விஷ்ணு வழிபாடு மிகப்பெரிய சக்தி ஆகும். ஸ்ரீராமானுஜர் ஆழ்வார்களின் உபதேசங்களின் அடிப்படையில் விசிஷ்டாத்தவைதும் எனும் தத்துவ நெறியும், ஸ்ரீவைஷ்ணவம் என்ற இறை வழிபாட்டு நெறியையும் பிரச்சாரம் பண்ணினார். மத்துவர், துவைதும் என்ற நெறிமூலம் விஷ்ணு பக்தியை வளர்த்தார்,

மகாராஷ்டிரத்தில் விஷ்ணு பக்தி, குஜராத்தில் வல்லபைன் புஷ்மிமார்க்கம், பிருந்தாவனத்தில் கிருஷ்ணர் சைதன்ய மகாப்ரபுவின் பாகவத வைஷ்ணவம், பாகவத வங்கத்தில் கெளாயை வைஷ்ணவம், அஸ்ஸாமில் சங்கரதேவரின் நாமகர் எல்லாமே விஷ்ணு சக்தியை ஆதாரமாகக் கொண்ட நன்னெறிகளே. பக்தி வேதாந்த பிரபுபாதர் பரப்பிய ஹரிகிருஷ்ணா இயக்கம், வெள்ளையர்கள், கறுப்பின மக்கள், முஸ்லீம்கள், கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் என்று பலதரப்பட்ட மக்களை கவர்ந்திமுத்திருக்கிறது.

ஹீமதி தனபாக்யவதி எனும் பேராசிரியை, தமிழ் இலக்கியத்தில் தீருமால் வழிபாடு என்ற முழுமையான நாலை வெளியிட்டுள்ளார்.

ஹீமுக்கவர் லட்சமி நரசிம்மாச்சாரியாரின் ‘குறையொன்றும் இல்லை’ நால் வரிசை விஷ்ணு சஹஸ்ர நாம உரையாகும்.

வெள்ளைச்சாமி, கோவில்பாட்டி

1702) டார்க்கண்டேயர் கந்தையே கூட்டுறவு செய்த யாராஜனை ஏன் கீழ்ப்புறான் துறைத்து நூல்த்தீர்ணார்?

நல்லது செய்தால் பரிசு சொர்க்கம், தவறு செய்தால் தண்டனை - நரகம் என்ற விதி அசைக்க முடியாது இருந்தால், பிறப்பு - இறப்பு என்ற சுழற்சியில் இருந்து மனிதன் வெளிவரவே முடியாது. ஆகவே, நல்லதற்குப் பரிசு, தவறுக்கு தண்டனை என்ற பொது விதிக்கு அப்பாற்பட்டு பாவ, புண்ணியங்கள் பற்றிய ஏற்பாடு ஒன்று இருக்க வேண்டும். ஆகவே தவறு செய்தவன் மனம் வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டால் இறைவன் கருணாமூர்த்தியாக அவனுடைய பாவச்சமையில் இருந்து அவனை விடுவிப்பார். அவனுடைய இரும்பு விலங்குகள் தகர்க்கப்படும். நல்லது செய்பவரும், பற்றின்றி, அகம்பாவம் இன்றி தன் கருமங்களை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தால் அந்தப் பொன் விலங்காகிய புண்ணியமும் அவனைப் பற்றாது. மறுபிறவிகளைத் தராது. ஆகவே, மன்னிப்பு, கடவுளின் கருணை, பற்றின்மை, படைப்பாற்றல், ஞானம் ஆகியவை தன் கருமவினையில் இருந்து மனிதன் தப்பிச் செல்ல வகுக்கப்பட்ட வழிகள் என்றே கொள்ள

வேண்டும். மார்க்கண்டேயன் கதை, அம்பாலீன் கதை இவற்றில் எல்லாம் பக்தர்கள் பெருமையையும், இறைநாமத்தின் மகிமையையும் எடுத்து விளக்குவதற்காக, மற்ற அம்சங்கள் சுற்று மிகைப்படுத்தியே கூறப்பட்டிருக்கும் சிவன் யமனை தண்டிக்கவில்லை. மார்க்கண்டேயனை உய்வித்தான். சிவபக்தியின் பெருமையை விளக்க வந்த புராணம் இது.

கோவை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமிஷன் இளைஞர் முகாமினர்

1703) சுஹார்த சூலோன்தான் சிந்தனை நால்கு எப்படி உதவுத்?

சுவாமி விவேகானந்தரின் சிந்தனைகள் ஒவ்வொரு இளைஞனுக்கும் தன்னம்பிக்கை ஊட்டும், தெய்வ நம்பிக்கை ஊட்டும். சமூகத்துடன் தனிமனிதனை இணைக்கும். தேச பக்தியை ஊட்டும். உடல் பலம், மனபலம் ஆண்ம பலம் தரும். உலக ஊழியனாக உங்களை உருவாக்கும். வாழ்க்கையைப் பயனுள்ள லட்சிய வாழ்க்கையாக வாழ சிறிதும் பெரிதுமான ‘ஷப்ஸ்’ பல தரும். மனம் தொய்வறும் போது தெம்புட்டும்; புத்துணர்ச்சி நல்கும். உள்ளத்திலே கருவம் கொள்ளும் போது ஓர்க்கி ஒரு அடியும் கொடுக்கும்.

கே. தீபா, சேலம்

1704) நால் ஏர்க்காலால் பற்றக் கீர்மானால் செய்வது யார்? அது நால் கையை கிருக்கிறது! நால் ஹாஞ்சுகை ஏற்றுக்கொலை எழுத் தலைக்கப்பட்டுள்ளதா? நால் அழுதால் அதுஅஞ்சு எழுத் தலைக்கப்பட்டுள்ளதா?

நம் வாழ்க்கை பற்றிய முழு விபரமும் ஏற்கெனவே எழுதி வைக்கப்பட்டு மனித முயற்சிக்கு எந்த வாய்ப்பும் பலனும் கிடையாது என்றால் அந்த வாழ்க்கையில் என்ன சுவாரசியம் இருக்க முடியும்! ஒரு துப்பறியும் நாவலைக் கடைசிப் பக்கத்தில் ஆரம்பித்துப் படிப்பது போல வாழ்க்கை படு போர்டிக்கும். இறைவன் எந்காலத்தைப் பற்றிய அறிவை நமக்குத் தராமல் இருப்பது, அவர் கருணையே என்று விநோபாஜி கூறினார். வாழ்க்கையின் இயல்பான வாய்ப்புக்கள், தன்னம்பிக்கை, நன்கு கணக்குப் போட்டு, ஆக்கப் படைப்புணர்வுடன் சிறிதும், பெரிதுமான ஆபத்துக்கான எதிர்கொள்ளுதல் இவற்றின் மூலமே வாழ்க்கை சுவாரசியமும், பயனும் கொண்டதாக இருக்கும். மனித முயற்சியைச் சிறுமைப்படுத்தும் எதையும் சுவாமி விவேகானந்தர் ஏற்கவில்லை!

ஸாஹில் குமார், ஜார்க்கண்டு

1705) உண்டயான ஆளந்து எது?

தற்சார்பு, புறப்பொருள்களின் தேவையைப் படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொள்வது.

1706) ஏன், உள்கூக்கு முன்னேற்றந்துறை, ஒரு கியஸ்பான் பண், எதுமிலாக, கிளங்குர்கள் முன் உங்கலங்களையே ஏன்?

பல இளைஞர்கள் குளிர்பதன் அறை நிழலில் வேலை செய்ய விரும்புவது காரணமாக இருக்கலாம். சமூக உணர்வு இன்றி வளர்ந்து, சுயநலவாதியாக இருப்பதும் காரணமாக இருக்கலாம். வளர்ச்சிப் பணிகள் தம் அறிவுக்கும், தீற்மைக்கும் போதுமான சவாலாக அமையவில்லை என்று சிலர் எண்ணலாம். வளர்ச்சிப் பணியில் இளைஞர்களை ஈடுபடுத்தும் கல்விமுறை நம்மிடம் பரவலாக இல்லாததும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். நாட்டின் பொருளாதார, சமூக, ஆண்மீக, மனோதத்துவப் பிரச்சினைகள் பற்றி இளைஞர்களுக்குப் பிரஜனையூட்ட நாம் தவறியதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். வளர்ச்சியில் இளைஞர்களின் பங்கு இன்றியமையாதது என்ற சரணை அற்றிருப்பதும் ஓர் காரணம். சமுதாய முன்னேற்றத்தில் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பாங்கேற்பு பற்றிய தெளிவின்மை, வளரும் நாடுகளில் பரவலாகக் காணப்படும் பிரச்சினை ஆகும். நன்கு படித்த இளைஞர்கள் கூட சமுதாயத்தின் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் அரசு தீர்த்து வைத்து விடும் என்று குழந்தைத்தனமாக நம்பிக் கொண்டிருப்பதும் இதற்கு ஒரு காரணம் தான்.

தெய்துகைத் திருமே ஞியகதைகள்

வினோபாஜி கவரியது

1710) உண்மை இன்பமும், போலி இன்பமும்

உண்மை இன்பத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்குள்ள சிறந்த வழி பக்தியாகும். இவ்வழிச் செல்லும்பொழுதே உங்களுக்கு ஆண்டவன் திறம் புலனாகும். அந்த வெய்விகக் கற்பனை வந்ததும் பிற கற்பனைகளைல்லாம் தாமே மறைந்துபோம். பிறகு இழிந்த பொருள் எதுவும் உங்களைத் தன்னிடம் ஈர்க்காது. பிறகு உலகைங்கும் ஒரே இன்பம் நிரம்பியிருப்பது தெரியவரும். மிட்டாய்க் கடைகள் நூற்றுக் கணக்கிலிருந்த போதிலும் அவை அனைத்திலுமுள்ள மிட்டாயின் வகைகள் ஒன்றே. ஆகையால், உண்மைப் பொருள் நமக்குக் கீட்டும் வரை சுஞ்சலமான பறவையைப்போல, நாம் இங்குச் சிறிதும் அங்குச் சிறிதுமாக வாயை வைத்து நுகர்ந்து கொண்டேயிருப்போம். காலையில் நான் துளசீ ராமாயணம் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். விளக்கினருகில் விட்டில் பூச்சிகள் கூடியிருந்தன. இதற்குள் அங்கே ஒரு பல்லி வந்தது. அதற்கு என் இராமாயணத்தினால் என்ன பயன்? பூச்சிகளைப் பார்க்கையில் அதற்கு இன்பமா யிருந்தது. அது பூச்சிகளின்மீது பாயவிருந்த தருணத்தில் நான் கையைச் சிறிது அசைக்கவே அது ஓடிப்போய்விட்டது. ஆனால் அதன் கவனம் மட்டும் பூச்சிகளின் மீதே இருந்து வந்தது. நான் என் மனத்தில் “நீ இப்பூச்சியைத் தின்கிறாயா? உன் நாவில் நீர் ஊறுகிறதா?” என்று கேட்டுக் கொண்டேன். என் நாவில் நீர் ஊறவில்லை. நான் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த ரசத்தின் இன்பம் அந்த எளிய பல்லிக்கும் தெரியாது; இராமாயணத்தின் ரசத்தை அதனால் அனுபவிக்க வியலாது. இப்பல்லியினது போன்றதே நம் நிலையும். நாம் பல்வேறு ரசங்களில்

வெம்ப்மறந்திருக்கிறோம். ஆனால் உண்மை ரசம் கிடைக்கும்பொழுது எவ்வளவு இன்பமாயிருக்கும்! பகவான் பக்தி என்ற சாதனத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்; அதன் மூலமாகவே நாம் உண்மை ரசத்தைப் பெற்று நுகர இயலும்.

ஏந்நாத்ஜி கூறியது

171) பணியைப் பணியின் பொருட்டே செய்

நீ தேர்ந்தெடுத்த பணியோ அல்லது உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பொறுப்பையோ எதுவாகிலும் அதை உன் முழுத்தீரமைக்கேற்ற வகையில் புரிந்து வாழ்வில் மிக உன்னத் இலட்சியத்தை நோக்கிச் செல்வதே சிறந்தது. ஒருவன் நாடகத்தில் நடிக்கும்போது நாடகப் பாத்திரத்தோடு தன்னை ஜக்கியப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாடகப் பாத்திரம் ராமனாகவோ, ராவணனாகவோ, ஹனுமானாகவோ இருக்கலாம். நாடகம் முழந்தவுடன் அவன் தான் நடித்த பாத்திரத்தைப் பற்றி சிந்திக்க மாட்டான். உன்னுடைய இலட்சிய வாழ்க்கையில் நீ உற்சாகத்துடனும், தீற்மையுடனும், திடமனதுடன் வெற்றி தோல்வி குறித்து சிறிதும் அக்கறை காட்டாமல் உன் பணியைச் செய்து முடிக்கவும். வெளியார்கள் உன் பணித்தீரன் குறித்து உன்னை உற்சாகப்படுத்தலாம் அல்லது அவதாறு பேசலாம். அதுவே அவர்கள் போக்கு. உண்மையில் அவர்களுக்குப் பணிபுரிய வேண்டிய கூழ்நிலை குறித்து ஏதும் தெரியாத நிலைமையில், அவதாறு பேசவோ, புகழ்வோ சிறிதும் அருக்கதை, அந்தஸ்து கிடையாது. இருந்தாலும் நாம் அது குறித்து அதைரியமோ, கவலையோ கொள்ளலாகாது. இகழ்ச்சியையும், புகழ்ச்சியையும் ஒன்றாகவே ஏற்று, வெற்றி தோல்வியிலும் சமநோக்குடன் இருந்து உன் பணியை மகிழ்ச்சிகரமான மனநிலையோடு செய்து வந்தால், அதுவே ஆண்டவனுக்குப் பிரியமான தொண்டாக அமைந்துவிடும்.

1712) பொறுமை ஒன்றே கடவுளை அடையும் வழி

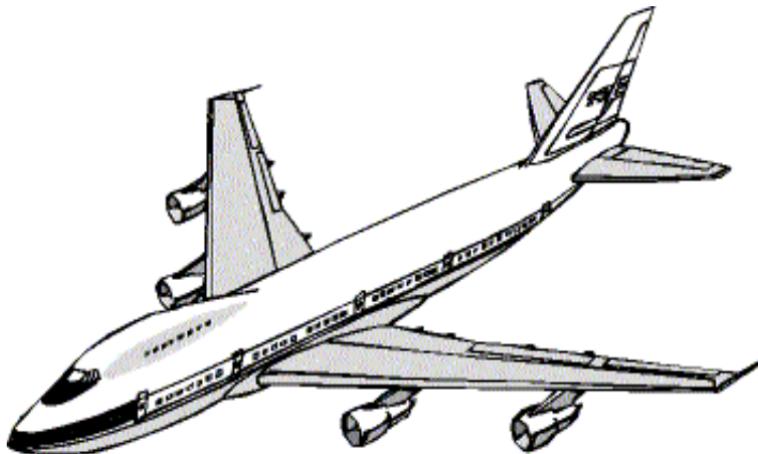
ஆசிரமத்திற்கு வரும் பக்தர்கள் குரு நத்தை நாதரின் பொறுமையைக் கண்டு வியப்பர். அவர் அலட்டிக் கொள்ளாமல், அவசரப்படாமல் பணி ஆற்றுவதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவர்.

நத்தைநாதர் நவிலுவார்:- எனக்கு அவசரப் பட நேரமே இல்லையே!

1713) அளவுக்கு மீறிய தர்க்க அறிவு தேவையில்லை

தத்துவ ஞானி தந்தீரசாமி குருநாதர் வெள்ளை மனத்திறிடம் வாதம் பண்ணீனார். “நீங்கள் ஏன் கூருவில் கொண்ட தந்தீர அறிவாளிகள் ஞான ஒளி பெற முடியாது என்று கூறுகிறீர்கள்?”

குரு வெள்ளை மனத்தர் ஒரு கதை மூலம் பதில் கூறினார்.

ஒரு விமானத்தில் மூன்று பயணாளிகள் இருந்தனர். பொரிய மூனை போர்ச்சை மூர்த்தி, சிறுவன் சின்னமணி, கடவுள் பக்தர் கடைசி சாமி! விமானத்தில் இயந்தீரப் பழுது வந்து விமானம் விழுந்து நொறுங்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டது. விமான ஓட்டி கூறினார். இங்கே மூன்று பாராச்கூட் கீழே குதிக்க உதவும் பட்டுக் குடைகள்)கள்தான் இருக்கின்றன. ஒன்றை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். மிச்சமுள்ள இரண்டை உங்கள் மூவரில் யார் எடுத்துக் கொள்வது என்று நீங்களே தீர்மானம் செய்து கொள்ளுங்கள். ஒரு பாராச்கூட்டுடன் விமானி வெளியேறிக் குதித்து விட்டார்.

பொரிய மூனை போர்ச்சை மூர்த்தி கூறினார். “என் சேவை தேசுத்தீர்க்குத் தேவை ஒரு பாராச்கூட் எனக்கு” என்று கைக்கு எட்டியதை எடுத்துக் கொண்டு புறம் போந்தார்.

கடவுள் பக்தர் கடைசி சாமி சிறுவன் சின்னமணியைப் பார்த்தார். தம்பி கவலைப்படாதே. பெரிய மூளை குதிக்கிற அவசரத்தில், ஒரு பராச்சுட்டிற்குப் பகில் உன் புத்தக (முதுகுப்) பையை எடுத்துக் கொண்டு (ஹேவர்சாக்) வளரியே குதித்து விட்டார். ஆகவே இரண்டு பாராக்டகள் இன்னும் இருக்கின்றன. நானும், நீயும் உயிர் பிழைத்தோம் என்றார்.

வள்ளை மனத்தர் சிரித்துக் கொண்டே கூறினார். தந்தீரக் கூரறிவில் விழிப்புக்கு இடமே இல்லை.

சுவாமி விவேகானந்தரும் “வறட்டு அறிவு என்ன செய்யும். சற்று தூரம் சென்று அது நின்று விடும். அது வெறும் போலீஸ்காரன்! தீறக்க முடியாத கதவுகளை அன்புதான் தீறக்கும்” என்கிறார்.

வள்ளுவப் பெருமானும்:- “அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதீன்நோய் தம் நோய்போல போற்றாக கடை” என்கிறார்.

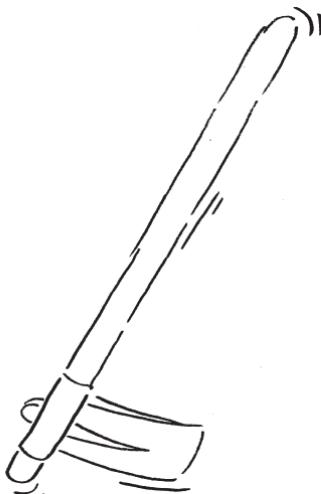
“மற்ற உயிரின் துன்பத்தைத் தன்துன்பம் போல் கருதிக் காப்பாற்றி விட்டால் பெற்றுள்ள அறிவினால் ஆகும் பயன் உண்டோ” என்று அவர் கேட்கிறார்.

நரேந்திர வாணியில் இருந்து

1714) உண்மை மதிப்பு

விறகு வெட்டி வீழிநாதன்.
ஒருசமயம் ஒரு மன்னனை உயிர்
ஆபத்தில் இருந்து காப்பாற்றினான்.
மன்னன் மகிழ்ந்து வீழிநாதனுக்கு ஒரு
காட்டினைப் பரிசாக அளித்தான்.
மரக்கட்டைகளை வெட்டி விற்கலாம்
என்று.

வீ ழி ந ா த னு க கு
மரக்கட்டைகளை வெட்டிக்
கடைத்தெருவுக்குச் சுமந்து செல்வது
சிரமமாக இருந்தது. அக்கட்டைகளைச்
சுட்டுக் கரியாக்கினான் வீழிநாதன்.
கரியைச் சுமப்பது சுலபமாக இருந்தது
அவனுக்கு.

மழைக்காலம் வந்து, விறகுக் கட்டடத்தைகளைச் சுட்டுக் கரியாக்க வீழிநாதனால் முடியவில்லை. ஒரு விறகுக் கட்டடத்தையே மிகுந்த சிரமத்துடன் மூச்சு வாங்கத் தூக்கிக் கொண்டு போய் சந்தையைச் சென்றதெடுத்தான்.

கடைக்காரர் கண்ணுச்சாமி அந்த ஒரு கட்டடத்தே ஆயிரம் ரூபாயைத் தரத்தயாராக இருந்தார். ஏனெனில் அது சந்தனக்கட்டடத். இத்தனை நாளும் வீழிநாதன் சந்தனக் கட்டடத்தைத்தான் சுட்டுக் கரியாக்கி அற்ப விலைக்கு விற்றிருக்கிறான்! விஷயம் தெரிந்திருந்தால் இத்தனை நாட்களில் எத்தனை செல்வம் சேர்ந்திருக்கும்!

மனித உடல் தான் சந்தனக் கட்டடத். இதன் மதிப்பை உணர்ந்தால் இறைவனாகிய பேரானந்தத்தை அடையலாம். உணராவிட்டால் வெறும் புலன் இன்பங்களிலேயே வாழ்நாளை வீணாடிக்க வேண்டியதுதான்.

ஜே.பி. வாஸ்வாணி கூறியது

1715) உற்ற கலை மடந்தை ஓதுசின்றாள்!

ஜஸாக் நியூட்டனின் கடைசிக்காலம். அவர் நோயற்றுப் படுக்கையில் கிடந்தார். பலப்பல நண்பர்கள் வந்து அவரை நலம் விசாரித்துச் சென்றனர்.

ஒரு நெருங்கிய நண்பர் வியந்து கூறினார். ஜஸாக்! உங்களுக்குப் பெருமிதமும், திருப்தியும் தரும் வாழ்க்கை அமைந்து விடதே! உங்கள் வாழ்வின் சாதனைகளை எண்ணி நீங்களே வியப்புற்று இருப்பிர்கள்! ஒற்றை மனிதராக நீங்கள் இயற்கையின் ரகசியங்கள் பலவற்றைப் புதிரவிழ்த்து இருக்கிறீர்கள்! இதுவரை மனிதகுலம் அறியாதிருந்த பல ரகசியங்கள் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றனவே!

நியூட்டன் புன்மறவுல் பூத்தார். எனக்கு கர்வம் ஏற்படவில்லை! அதற்குப் பதில் ஒரு குழந்தையைப் போல் நான் உணர்கிறேன். மாபெரும் கடற்கரையில் நின்று கொண்டு ஓரிரு குழாங்கற்களைப் பொறுக்கும் குழந்தையை என்னை நான் உணர்கிறேன்! என் ஆவல்மிகு கண்களுக்கு முன்னால் இன்னும் நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் மாபெரும் கடல்போல விரிந்திருக்கின்றன!

மேதைகள் இப்படித்தான் இருப்பார்கள்.

ஜே.பி. வாஸ்வானி கூறியது

1716) பெரியோர் பெருமை

ஒரு பெண்மணி தினம் தினம் அமெரிக்காவின் பிலேடெல்ஸிபியா நகரில் இருந்து நியூயார்க் நகருக்கு ரயில்வண்டியில் பயணம் செய்வது வழக்கம்.

ஒருநாள் நிலையத்துக்கு அவள் வந்து சேருவதற்கு தாமதம் ஆகிவிட்டது. ரயில் புறப்படும் தறுவாயில் இருந்தது. எதிரே இருந்த பெட்டியில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள் அவள்.

அந்தப் பெட்டி முழுவதும் காலி. ஒரே ஒரு தடித்த மனிதர் மட்டும் ஒரு இருக்கையில் அமர்ந்து இருந்தார்.

அம்மனிதர் சுருட்டுக்கு நெருப்பு வைத்துப் புகைக்க ஆரம்பித்தார். அப்பெண்மணிக்கு எரிச்சலாக வந்தது. அவளுக்குப் புகையிலை நாற்றமே பிடிக்காது. அவளுக்கு இருமல் வரச்செய்யும் அதன் புகை. தன் மனக்கசப்பை வெளிக்காட்டும் வண்ணம் அப்பெண்மணி கணைத்துக் கொண்டாள், முனகினாள், இருமினாள். இதனால் எல்லாம் அம்மனிதன் சுருட்டை அணைத்து விடுவார் என்று அவள் எதிர்பார்த்தாள். அவரோ தொடர்ந்து புகைத்துக் கொண்டே இருந்தார்.

அப்பெண்ணுக்குக் கோபம்தான் வந்தது. அம்மனிதர் எதிரே போய் நின்று கொண்டாள். “ஜயா! உங்களுக்குத் தெரியாது போலும். புகை பிடிப்பவர்கட்டு என்று தனியே ஒரு ரயில்பெட்டி முன்னால் இருக்கிறது. அங்கே போங்கள் புகைபிடிக்க! நீங்கள் எந்தப் பெட்டியில் வேண்டுமானாலும் ஏறிக்கொண்டு புகைப்பிடிக்க முடியாது. மற்றப் பயணிகட்டு இடைஞ்சலாக இருக்குமே.”

அந்த மனிதர் ஒன்றும் பேசாமல் அவளைப் பார்த்தார். பிறகு தன் சுருட்டை அணைத்து விட்டார். ஏதோ படிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்.

சிறிது நேரம் கழிந்தது. நடத்துனர் ஒருவர் அப்பெண்மணியை அப்பெட்டியில் கண்டு திடுக்கிட்டுப் போனார். நீங்கள் இங்கே உட்காரக் கூடாது. இது அமெரிக்க ராணுவ ஜனரல் கிராண்ட், அவர்களின் சொந்த வண்டி, தனிப்பயணத்திற்கானது. மிகுந்த மரியாதையுடன் நடத்துனர் அந்த மனிதரைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

அப்பெண் எழுந்து விழுந்தடித்துக் கொண்டு வெளியேறினாள். ஜனரல் கிராண்ட் அவளை தர்மசங்கத்தில் ஆழ்த்த விரும்பவில்லை. அவர் தலையைத் தூக்காமல் தன் புத்தகப் படிப்பில் லயித்து இருந்தார்.

ராதாஸ்வாமி சத்சங்கத்தீனர் கூறியது

1717) கபீர்தாஸரின் இல்லம்

குருநாதருக்கு இரண்டு வடிவங்கள். வெளிப்பார்வைக்கு அவர் ஒரு மனிதர். உள்ளேயோ அவர் இறைவன். வெளி உலகில் மனிதர். உண்மையில் அவர் மனித உருவில் வாழும் இறைவன். அவரே மனிதனும், இறைவனும். சத்தீய நாமமே அவருடைய உண்மை வடிவம். சத்தீய நாமம் இந்தத் தூல உலகை உண்டுபண்ணி அதனுள் வாழ்கிறது. - குருநாதர்களின் தத்துவம்.

காசியில் கபீர்தாசர் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் ஒரு பண்டிதர் அங்கே வந்தார். அவர் கற்றறிந்தவர். கல்விச் செருக்கும் அவருக்கு உண்டு. ஒரு வண்டி நிறையப் புத்தகங்களை ஏற்றிக் கொண்டு பண்டிதர் கபீர் வீட்டுக்கு வந்தார். சாத்தீரங்களின் அடிப்படையில் கபீருடன் வாதவிவாதம் செய்து அவரைத் தோற்கழிப்பதே பண்டிதரின் லட்சியம்.

பண்டிதர் வந்த நேரத்தில் கபீர் வீடில் இல்லை. கபீரின் மகள் கமலி விருந்தீனரை அன்புடன் வரவேற்றாள். ஏமாற்றமடைந்த பண்டிதர் ஏதாவது பேசியாக வேண்டும் என்பதற்காக “இதுதான் கபீர்தாஸரின் வீடா?” என்று கேட்டார்.

அவர் எதிர்பார்க்காத விடையைக் கமலி கொடுத்தாள்.

“இல்லை வித்துவானே! இது கபீரின் வீடு இல்லை. அவருடைய வீட்டை, பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவனும் அறியமாட்டார்கள். கபீர் என்றால் அவருடைய உடம்பு என்று நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! அது தவறு. அவர் அந்த உடம்பு இல்லை. கபீரை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவே இல்லை என்று தோன்றுகின்றது.”

“ ஜயா முனிவர்களின் உண்மை வடிவம் இவ்வுலகில் அவர்கள் வாழும் உடம்பு இல்லை. அன்புக்கடவுளின் சத்தீய நாமமே. இறையருளின் சாரமே அது. அதில் இருந்து அவர்கள் வெளித் தோன்றுகின்றனர். தங்கள் ஆயுட்காலத்தில் முனிவர்கள் சத்தீய நாமத்தைப் பிரச்சாரம் பண்ணுகிறார்கள். கடைசியில்

தீரும்பிப்போய் அந்தச் சக்தியிலேயே ஒன்றினைந்து விடுகின்றார்கள். இந்த உடம்பும் அவர்களுடையதன்று! இவ்வலகமும் அவர்களின் உண்மையான வீடு கிடையே!

பண்டிதரின் செருக்கையும், ஆன்மீக ஞான சூனியத்தையும் மீறி, கமலி சொன்னதில் சிறிது அப்பண்டிதருக்குப் புரிந்தது. அவளுக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டு பண்டிதர் வாயை மூடிக்கொண்டு தீரும்பிப் போனார், வண்டிச் சுமை புத்தகங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு.

பிறகு கபீர்தாஸர் பாடினார்!

கபீரின் இல்லம் மலைச்சிகரத்தின்மீது இருக்கிறது. ஏறும்பாதை கடினமானது. அது வழுக்கவும் வழுக்கும். பண்டிதர் அதன்மீது புத்தக வண்டியை ஏற்றப் பார்க்கிறார். அங்கே ஒரு எறும்புக்குக் கடை கால் வைக்கப் பிடிகிடைக்காதே, வழுக்குமே!

சிருங்கேரி சங்கராச்சாரியார் கூறியது

1718) உடைத்துப் போடாத ஆராய்ச்சி

இசைவாணர் இங்கித ராஜன் தன்னிடம் இருந்த ஹார்மோனியத்தில் இனிய பாடல்களை வாசிப்பதுண்டு. மனத்தை மயக்கும் இந்த இசையை அடுத்த வீட்டு ஆராய்ச்சி நாதன் கேட்டான்! இந்தப் பெட்டியில் இருந்து எப்படி இனிய ஓசை எழுகிறது. இந்த ஓசைகள் எல்லாம் உள்ளே இருக்கின்றன போலும்! ஆவவுடன் அவன் ஹார்மோனியத்தை உடைத்தும், கீழித்தும், நசுக்கியும் பார்த்தான். ஒவ்வொரு துண்ணிலும், துகளிலும் இசை ஓசையைத் தேடினான். மூல இசை ஓசையை அதனுள் எங்கும் காணோம். “ஆ என்ன ஆச்சரியம்! இந்தக் கருவி சூனியத்தில் இருந்து இசையை உண்டு பண்ணுகிறதே!” என்றான்.

உடைத்துப் போட்டு ஆராய்ச்சி செய்வது சில சந்தர்ப்பங்களில் தான் பயனளிக்கும். பலப்பல வேளைகளில் அது வேலை செய்யாது! ஆத்மாவைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பகுத்தறிவு இப்படிப்பட்டது தான். உடலை உடைக்காமல், சிதைக்காமல் ஆத்மாவைத் தேடவேண்டும். ஆத்மா தான் உயிர்நட்டுகிறது.

நற்கண வளர்ச்சி மானுட நற்கணங்கள்

ஸ்வாமி க்ருதார்த்தானந்தர்

மானுட வாழ்வின் உயர் குணங்கள்: ஒரு குருவும், சீடனும் கடும் வெயிலில் நீண்டதாரம் நடந்து போய் சென்றனர். மிகவும் களைப்படைந்த அவ்விருவரும் ஒரு சாலையோர மரநிழலில் தங்கி இளைப்பாறினர். இவ்விருவருக்கும் நல்ல பசி. குருநாதர் தன் துணி மூட்டையில் தேடி இரண்டு காசுகளைக் கண்டுபிடித்தார். சீடனிடம் கொடுத்து ஏதாவது தின்பண்டம் கிடைத்தால் வாங்கி வரும்படி கவரினார். சீடன் நீண்ட நேரத்திற்குப் பின் திரும்பி வந்தான். அவன் கையில் ஒரு 5 கிலோ அவல், பொரி முடிச்சும், 5 கிலோ ரசகுல்லா பாத்திரமும் இருந்தன. சீடனுக்கு மகிழ்ச்சி பொங்கிறது. அவல், பொரியும், ரசகுல்லாவும் ஒரே விலைக்கு விற்கும் கிராமம் சொர்க்கமே அல்லவா! ஆனால் குரு அவ்வளவு சுலபத்தில் ஏமாந்து போகவில்லை. இதில் ஏதோ சூது இருக்கிறது என்று கண்டு கொண்டார். உடனே அவர் தன் துணிப்பையை எடுத்துக் கொண்டார். சீடனே! உன் உயிரில் ஆசை இருந்தால் உடனே இங்கிருந்து என்னுடன் புறப்படு என்றார். சீடன் பிறவியிலேயே பெருந்தீரிக்காரன். குருவின் சொல் அவனுக்கு ஆச்சரியம் ஊட்டிற்று. அவன் கேட்டான். ஏன் இங்கிருந்து ஓடிப்போக விரும்புகிறீர்கள்? குருநாதர் பதில் சொன்னார். இந்த ஊர் படுமூட்டாள்களின் கிராமமாக இருக்கவேண்டும். இந்த ஊர்க் கடைக்காரர்களுக்கு விலை உயர்ந்த பொருளுக்கும், மலிவான பொருளுக்கும் வேறுபாடு தெரியவில்லையே! கடைசியில் குரு சொன்னது உண்மை ஆயிற்று. அவ்வூர் மக்கள் சீடனை மிகவும் துன்புறுத்தினர்.

இக்கதையின் நீதி என்ன? மனித வாழ்வில் விஷயாங்களைச் சரியான முறையில் எடை போடக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மதிப்பீடு என்றால் என்ன? மனிதன் சோற்றினால் மட்டும் வாழ மாட்டான். அவன் வாழ்க்கையில் மேலும் மேலும் உயர்ந்த சூக்குமமான தேவைகள் மேலைமும். ஒரு தேவை நிறைவேறினால் இன்னொரு தேவைக்குப் போராடுகிறான் மனிதன். எந்தத் தேவையையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள அவன் சரியான விலை கொடுத்தாக வேண்டும். லட்சியம் உயர்ந்ததாகவும், கடினமானதாகவும் இருந்தால் விலையும் அதிகமாக இருக்கும். போராட்டமும் அதிகமாக இருக்கும். இந்த விலைக்குத்தான் மதிப்பீடு என்று பெயர். ஆன்மீகத்துறையில் பலப்பல மதிப்பீடுகள் உண்டு. அவை மாநிலப்படிகளைப் போல மனித வாழ்க்கையின் லட்சியத்தை நோக்கி அவனை அழைத்துச் செல்லும். மனித வாழ்க்கையின் உயர்ந்த மதிப்புக்கள் அகிம்சை

பிரருக்குத் தீங்கு செய்யாமல் இருத்தல், சுத்தியம், தீருடாமை முதலியவை ஆகும். இந்தப் பட்டியல் மிக நீண்டது. ஒருவர் தன் வாழ்வில் உயர்ந்த லட்சியங்களை எட்டிப் பிடிக்க விரும்பினால் அவர் மேலான மதிப்பீடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். உயர்ந்த மதிப்புக்கள், உயர்ந்த லட்சியங்களுக்கு மனிதனை அழைத்துச் சொல்லும்.

ஒப்புமையும், உதாரணமும்: மனித நாகரீகத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்தே சுத்தியம் என்றால் இறைவனைக் குறிக்கவே அச்சால் பயன்பட்டது. உபநிலைங்கள் விடாமல் சுத்தியத்தை, பலவிதத்தில் புகழ்ந்து பேசுகின்றன. அவுக்காமல் பேசுகின்றன. இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் சுத்தியம் என்ற சொல் பயன்பட்டுள்ளது. 1) சுத்தியத்தை ஒரு வழிமுறையாகக் கூறுவது. சுத்தியத்தினாலும், தக்துவத்தினாலும் ஆத்மாவை அடையலாம். சுத்தியமே வெற்றி பெறும். 2) சுத்தியம். ஞானம், அனந்தம், பிரம்ம ரிதம், பரம் பிரம்ம. இவற்றில் சுத்தியத்தை இறைவனுக்குச் சமமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரோமகிருஷ்ணர் கலியுகத்தில் சுத்தியத்தை விரும்பி முயன்று தேட வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். சுத்தியம் பேசுபவர் இறைவனின் மடியில் உட்கார்ந்து இருக்கிறார் என்று அவர் கூறுகிறார். இங்கு ஒரு தரும சங்கடம் எழுகிறது. சுத்தியம் என்பது ஒரு நற்குணமா? ஒரு நிலையா? இரண்டும் என்பது தான் பதில். இதன் பொருள் வாழ்க்கையின் லட்சியமாகிய சுத்தியத்தை அடைய சாதகர் சுத்தியவானாக இருந்து லட்சியத்தைத் தேடவேண்டும். உண்மையில் பாரதத்தின் ஆன்மீக மரபில் சுத்தியம் வழியாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. லட்சியமாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. லட்சியம், லட்சியத்தை அடையும் பாதை, இரண்டுமே சுத்தியம் தான். பகவத்கீதைக்கு ஸ்ரோமகராச்சாரியார் எழுதிய தெளிவான உரையில் கூறியுள்ளார்:- ஆன்மீகப் பாதையில் பரிபூரணத்தை அடைய உதவும் நற்குணங்கள் அந்த லட்சியமாகவே இருக்கின்றன. நீங்கள் பரிபூரணத்தை அடைய சுத்தியத்தைப் பின்பற்றினால் பரிபூரணத்தை அடைந்த பிறகும் சுத்தியவானாகவே இருப்பீர்கள். பொய் பேச உங்களால் முடியாது. இதை ஸ்ரோமகிருஷ்ணர் தனக்கே உரிய மொழியில் சொன்னார். தீர்மை மிகுந்த நடனக்காரர் ஒரு அடிக்கடி தவறாக எடுத்து வைக்க மாட்டார். வேத ரிவிகள் சுத்தியத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ஒன்று நிறை நிலையானது. இன்னொன்று ஒப்புமையால் வருவது, சார்பு உடையது. நிறைநிலையானது ஒற்றுமை, உள் இசைவு, சாந்தி என்பதால் கூறப்பட்டுள்ளது. சம்ஸ்கிருதத்தில் அதனை ரிதம் என்போம். ஒப்புமையால் வரும் சார்பு நிலையில் சுத்தியம் ஜந்து இருப்புத் தளங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. 1) உடல் 2) மூச்ச 3) மனம் 4) அறிவு 5) ஆனந்தம். இந்த ஒவ்வொரு தளத்திலும் சுத்தியம் ஒவ்வொரு விதத்தில் வெளிப்படுகின்றது. நாம் உடல் அளவில் வாழும் போது உடல் பற்றிய சுத்தியம் உண்மையானது ஆகும். உடம்பை நன்கு பாதுகாத்து வைத்திருக்க வேண்டும். தகுதி உள்ளவரே பிழைத்து இருப்பார். நாம் பிராணன் என்ற தளத்தில் வாழும் போது உடம்பின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடுகிறது. இன்னும் மேலான சுத்தியம் வெளிப்படுகிறது. நமக்குள்ளும், வெளியிலும் வேலை செய்யும் கூக்கும் சக்திகளைப் பற்றி நாம் கவலை

கொள்கிறோம். இம்முறையில் நாம் மேலே செல்லச்செல்ல கீழ்நிலை சத்தியம் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டு விடுகிறது. அதன் முக்கியத்துவம் குறைகிறது. இந்த ஒப்புமையால் வரும் உண்மைகளும் சத்தியம் என்றே கூறப்படுகின்றன. சத்தியமே வெல்லும் என்று நாம் சொல்லுகிற போது நிறைநிலையையும், ஒப்புமை நிலையையும் சத்தியத்தோடு தொடர்புபடுத்தியே பேசுகிறோம்.

(கட்டுரை தொடரும்)

வளம்குன்றா வளர்க்கி அலையாத்திக் காடுகளும் மனதார்களன் குறுக்கீடும் ஒரு லாப நிஷ்டக் கணக்கு இரா. மரியா சாலைத்

1) அலையாத்திக் காடுகளில் மீன்பிழப்பதால் மீன்குட்டைச் சொந்தக்காரர்கள், மீனவர்கள் லாபம் அடைகின்றனர். இவர்கள் குட்டை தோண்டுகின்றனர். மீனைக் காய வைத்துக் கருவாடு தயாரிக்கின்றனர். மீன், இறால் ஆகியவற்றைப் பிடிக்கின்றனர். மீன் உண்ணைக் கிடைக்கின்றது. தோல் பதனிட உதவும் ரசாயனப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. வீட்டில் இருப்பவர்கட்டு சுத்தணவு கிடைப்பது அதிகமாகிறது. மீன் வலைகள் அலையாத்திக் காடுகளில் நீண்டநாள் உழைக்கும். அலையாத்திக் காடுகள் அழிவதும், காடுகள் அளவும் தரமும் குறைவதும் இவர்களால் உண்டாகும் தீமைகள் ஆகும்.

2) விவசாயமும், அலையாத்திக் காடுகளைத் தாக்குகிறது. நெல் விளைவிக்கவும், உரம் இடவும் அலையாத்திக் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. தீட்க்கழிவு, அமுக்கு நீர் இவற்றால் அலையாத்திக் காடுகளின் நீர் மாசுபடுகிறது. அலையாத்திக் காடுகள் கடல் அலையால் நெல் வயல் அழியாமல் காக்கின்றன. பிற கிராம மக்களும் தங்கள் கால்நடைத் தீவனங்கட்கு, அலையாத்திக் காடுகளை நாடுகின்றனர்; விறகு சேகரிக்கவும் தேன், மூலிகை சேகரிக்கவும் அலையாத்திக் காடுகளை நாடுகின்றனர்.

நெல் உற்பத்தி பெருகிவிட அலையாத்திக் காடுகள் மாற்று உரம் தருகின்றன. விவசாய உற்பத்தி பெருகி, வயல், கடல் அரிக்காமல் காக்கப்படுகிறது. வீட்டுக்கு எரிபொருள் விறகு கிடைக்கிறது. வீட்டு வருமானமும், சேமிப்பும் பெருகுகின்றன.

அலையாத்தீக் காடுகள் அழிவதும், தரம் குன்றுவதும் விவசாயத்தால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் ஆகும்.

3) தொழில் அதிபர்களும் பிற கிராமக் குழுக்களும் அலையாத்தீக் காடுகளில் மரக்கட்டடங்களை வெட்டுகின்றனர். வியாபார நீதியில் மரம் வெட்டுவதும் வீட்டு வேலைகள் (கலப்பை, விவசாயக் கருவிகள்) செய்ய மரம் வெட்டுவதும் அலையாத்தீக் காடுகளை அழிக்கின்றன. வீடுகட்டும் தொழில்கட்கும் மரக்கட்டடங்கள் அடுப்புக்காரி கிடைத்தாலும் அலையாத்தீக் காடுகள் அழியவும், தரம் குன்றவும் இவை காரணமாகின்றன.

4) வளர்ச்சிப் பணிகள் செய்வோர் அலையாத்தீக் காடுகளைத் தாக்குகின்றனர். குப்பைகள், மாசுகள் அலையாத்தீக் காடுகளில் போய்ச் சேர்கின்றன. பெட்ரோல், குரூட் எண்ணைய் தண்ணீரில் பரவுகிறது. தொழில் உற்பத்தீப் பொருள்கள், எண்ணைய் சுத்திகரிப்பு லாபம் கிடைத்தாலும், அலையாத்தீக் காடுகளின் தரமும், அளவும் குறைய இவையே காரணமாகும்.

5) நகர்ப்புற வளர்ச்சியால், துறைமுகங்கள், சாலைகள், வீட்டு வசதி, கழிவுநீர் அகற்றல் ஆகியவற்றில் அலையாத்தீக் காடுகள் அழியவும், தரம் குன்றவும் நேரிடுகிறது. வியாபாரம், தொலைத் தொடர்பு, வீட்டுவசதி, பணம் மிச்சமாதல் ஆகியவற்றுக்காக அலையாத்தீக் காடுகளைப் பலி கொடுக்கிறோம்.

6) பொழுது போக்கு வசதிகள், கடற்கரை விடுதிகள், ஓய்விடங்கள், படகு விடுதல், பறவை புகலிடம் சென்று காணுதல், இவற்றால் வெளிநாட்டுச் செலாவணி கிடுகிறது. அழுகணர்வுக்குத் தீருப்தி கிடைக்கிறது. அலையாத்தீக் காடுகள் அழிவதும், தரம் கெடுவதும் கண்ட பலன்.

7) விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியும், அலையாத்தீக் காடுகளைக் காக்கும் முயற்சியும், அறிவை மேம்படுத்தவும், பல்லுயிரிப் பண்பினைப் பெருக்கவும் உதவினும், அலையாத்தீக் காடுகள் அழியவும், தரம் குன்றவும் இவை வழிவகுக்கின்றன.

8) பிற பணிகள், சுராவ்கம் தோண்டுதல், உப்பளம் அமைத்தல் இவற்றால் நடமக்கு, கணிமப் பொருள்களும், உப்பும் கிடைக்கின்றன. வேலை வாய்ப்புக் கிட்டுவதும் உண்மை தான். அலையாத்தீக் காடுகள் அளவு குறைவது, தரம் குன்றுவது, அழிவது இவை விளைவுகள்.

(து சேலஞ்சு ஆஃப் பாலன்ஸ் - நூலில் இருந்து)

நல்ல குருப்பம் ஒடு பள்கிடைக்கிறுகிற பண்பாடு, பொருளாதார குரு ப்ராங்கிள் ஃபுகுயாஹ

1) பொருளாதார மொழியில் பண்பாடு: பல பொருளாதார அறிஞர்கள் பண்பாடு என்பதை ஒரு கைப்பை போலவும், மிச்சம் மீதிகளை விளக்கவும் பயன்படுத்துகின்றனர். மனித நடத்தையினைப் பற்றிய மற்றக் கொள்கைகளினால் விளக்க முடியாதவற்றை விளக்க பண்பாடு என்ற விளக்கத்தை அளிக்கின்றனர். முதல் பார்வையில் தெரியாவிட்டாலும் பண்பாடு என்பதே ஒரு தர்க்கமாக, தன்னைச் சரிக்கட்டிக் கொண்டு போவதாக அமையக்கூடும். பண்பாட்டு மானுடவியலாளர்களும், சமூகவியலாளர்களும், பண்பாட்டையும், சமுதாயக் கட்டமைப்பையும் வேறுபடுத்திக் காண்கின்றனர். பண்பாடு என்பது, மதம், கொள்கைத் தத்துவம் முதலியவற்றின் உலகில் வெளிப்பாடுகளான அர்த்தங்கள், அடையாளச் சின்னங்கள், மதிப்பீடுகள் இவற்றை உள்ளடக்கியது. இந்தக் குறுகிய பொருளில் இங்கே இச்சால் பயன்படுகிறது. பண்பாடு என்பது வரலாற்று ரீதியாகக் கொண்டு செலுத்தப்படும் அர்த்தங்களின் ஒழுங்குமுறையாக இருக்கலாம். அவ்வொழுங்கு அடையாளச் சின்னங்களின் உருவம் பெற்றிருக்கும். பண்பாடு என்பது தலைமுறை தலைமுறையாக வரும் கருத்துக்களாக இருக்கலாம். அக்கருத்துக்கள் சின்னங்கள் மூலம் எடுத்துக் கூறப்படலாம். அதன்மூலம் மனிதர்கள் தகவல் பரிமாற்றம் செய்து கொள்கிறார்கள். வாழ்க்கை நோக்கங்களைத் தக்க வைக்கிறார்கள், வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

சமூகக் கட்டமைப்போ, அதற்கு மாறாக, தீட்மான சமூக நிறுவனங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றது; குடும்பம், குலம், சட்டக் கட்டமைப்புக்கள், தேசம் பற்றிப் பேசுகின்றது. பண்பாடு என்பது தாத்தா, பாட்டி, அப்பா, அம்மாவிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஒழுக்க ரீதியிலான பழக்கம். அது ஒரு கருத்துப் பற்றியதாக இருக்கலாம். ஒரு மதிப்பீடு பற்றியதாக இருக்கலாம். ஒரு சமுதாய உறவு பற்றியதாக இருக்கலாம்.

இந்த அர்த்தத்தில் பண்பாட்டை விளக்கப் புகும்போது, பண்பாடு என்றால் என்ன இல்லை என்று கூறுவது சிறந்ததாகும். அது அறிவுப்பூர்வமாக தேர்தெடுப்பதில் இல்லை. பொருளாதார வல்லுனர்கள், அடிப்படை மாதிரி ஒன்றைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மனிதர்கள், அறிவு, தர்க்கப்பூர்வமாக பயன்பாட்டை அதிகப்படுத்துபவர்கள் எனகிறார்கள். பண்பாட்டினால்

தூண்டப்பட்டுச் செய்யப்படும் தேர்வுகள் பழக்கத்தால் வருபவை. பண்பாடு எனும் நீதிநெறி அளவைகள் மூலம், சமுதாயங்கள் மக்களின் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன. அதாவது மக்களின் மொழியில் எது நல்லது, எது தீயது என்பதன் மூலம் மக்கள் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்துகிறார்கள்.

மனிதனின் அடிப்படையான நடவடிக்கையை, சுயநல் நடவடிக்கையை, பண்பாத நடவடிக்கையை பண்பாடுகள் தடுத்து சீர்திருத்த முயற்சி செய்கின்றன. இதற்கான எழுத்தில் இல்லாத நீதிநெறிச் சட்டங்களை எப்படியோ அவை பயன்படுத்துகின்றன. உலக மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையினோர் தங்கள் சமுதாயத்தின் நன்னெறி விதிகளைப் பின்பற்றும்படி கற்பிக்கப்படுகிறார்கள். இதற்கென அவர்கள் குடும்ப வாழ்வில் பழகிப்போதல், நண்பர்கள், அக்கம்பக்கத்தவர், பள்ளிக்கூடங்கள் இவர்களிடம் இருந்து பாடம் கற்கின்றனர். மக்கள் பண்பாட்டுடன் ஒத்துப் போவது, அது தர்க்கப்பூர்வமானது என்பதால் அல்ல. அதற்கு அவர்கள் பழகிப் போயிருப்பதால். நீதிபோதனைகள் கூடப் புகட்டப்படுவது, தர்க்கப்பூர்வமாக அல்ல. மனப்பதிவு வடிவங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், சமுதாயத்தின் அபிப்பிராயங்கள் இவற்றின் மூலமே! பண்பாடு என்பது, தர்க்கத்துக்கு ஒவ்வாதது அல்லது அது தர்க்க நியாயத்திற்கு ஒத்து வருவதே! உதாரணமாக, பெரும்பான்மையான மக்கள் நேர்மையின் ஒரு தரத்துக்குப் பழகிப் போனவர்கள் தாம். தேவைப்படும் தகவல்களைத் தீர்ட்டுவது, வெவ்வேறு மாற்றுத் தீர்வுகளை எட்டபோட்டு, உரியதைத் தேர்ந்து எடுப்பது என்பது அதீகச் சௌலவும், அதீக நேரமும் பிடிக்கும் ஒரு வழிமுறையாகும். இதற்குக் குறுக்கு வழியாக பழக்கமும், சமுதாய ஒழுங்கும் பயன்படும். பண்பாடு என்பது மறுபு, முன்னுதாரணம், திரும்பத்திரும்பக் கூறுதல் இவற்றில் இருந்து ஊட்டம் பெறுகிறது.

2) தொழிற்கட்டமைப்பும் நாட்டின் பண்பாடும் - இவற்றுக்கிடையேயான தொடர்பு: ஒரு நாட்டின் பண்பாடு பற்றிய வினோதப் புதிர் ஒன்றைக் கதையாகக் கூறுகிறது, ஒரு நாட்டின் தொழில் கட்டமைப்பு, எந்தெந்தச் சமுதாயங்களில் வலுவான குடும்ப அமைப்புக்கள் இருக்கின்றனவோ, உறவினர் அல்லாதவரிடையே நம்பிக்கை குறைவாக பலவீனமாக உள்ளதோ அந்தச் சமுதாயங்களின் சிறிய தொழில்கள், குடும்ப உரிமையாக உள்ள தொழில்கள், குடும்பம் நிர்வகிக்கும் தொழில்கள் அதீகமாக இருக்கும். மறுபக்கத்தில் எந்தெந்த நாடுகளில் சக்தியும், சுறுசுறுப்பும் உள்ள தனியார் நிறுவனங்கள், லாபநோக்கம் இன்றிச் செயல்படுவனவோ, பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவமனைகள், கோயில்கள், தர்மநிறுவனங்கள் வேலை செய்யுமோ, அந்த நாடுகள் தனியார் நிறுவனங்களை, பொருளாதார நிறுவனங்களை உருவாக்கும். அந்த நிறுவனங்கள் குடும்பம் என்ற எல்லையைத் தாண்டிச் சொல்லும்.

(ஆசூதாரம் - ப்ரஸ்ஸ் எனும் நால்)

நல்லகுடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம் - பெட்டிச் செய்தி

பாரதநாட்டில் அரூடை கிள்ஸ்களே கிடையாது ஏன்?

ஏனெனில் பாரத நாட்டுக் குடும்பங்கள் யாரையும் அநாதைகளாகக் கருதுவதில்லை!

1) புனே டெக்கான் கல்லூரி 1965 வாக்கில் சில கள் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது. கூட்டுக் குடும்பங்களும், கூட்டுக் குடும்பமல்லாதவைகளும் உறவினர்கட்டு புகிலிடமும், பாதுகாப்பும் அளிப்பது தெரியவந்துள்ளது. இந்த உறவினர்கட்டு, சட்ட ரீதியாகவோ, சமய ரீதியாகவோ, உதவி செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இந்தக் குடும்பத்தினருக்கும் கிடையாது. தந்தைவழி கூட்டுக் குடும்பங்களில் ஒரு பகுதியில் 18%-வில் விதவைச் சகோதரிகளோ, பெண் மக்களோ, அவர்கள் குழந்தைகளோ ஆதரிக்கப்படுகிறார்கள். ஒன்று முதல் ஜந்து சதவிகிதம் குடும்பங்களில் அதிக தூரத்து உறவினர்கள் புகலிடம் பெறுகின்றனர். மனைவியரின் பெற்றோர்கள், மனைவியரின் உடன்பிறந்தவர்கள், அன்னையின் பெற்றோர், அன்னையின் கூடப்பிறந்தவர்கள் ஆகியவர்கள் இவர்கள். போர்களும், கொள்ளைகளும் துண்புறுத்திய சமுதாயத்தில் கூட்டுக்குடும்பம் தான் பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்கு கட்டாயத் தேவையான பாதுகாப்பைக் கொடுத்தது!

(உறவு, ஸ்தாபனம், பாரதத்தில் - இராவதி கர்வே (ஆங்கிலம்) ஏசியா பப்ளிகிங் ஹவுஸ் பாம்பே - 1963)

2) எங்களுடன் காகோடே வீட்டில் ஒரு மாமா இருந்தார். அவருக்குக் கண் தெரியாது. கடினமாக உழைப்பவர் அவர். கண்ணியமும், மென்னமயும் உடையவர். பிறகு நாங்கள் அப்பாவுடன் பறோடா போன போது மாமா காகோடேயிலேயே தங்கி விட்டார். ஒருநாள் அவர் இறந்த செய்தி கடித்தின் மூலம் வந்தது. வழக்கமாக இத்தகைய செய்தி வந்தால் அம்மா எங்களை எல்லாம் குளிப்பாட்டுவார். தானும் தலைமுழுகுவார். ஆனால் இப்போது அத்தகைய சடங்குகள் எதுவும் நடக்கவில்லை. ஏன் என்று அம்மாவைக் கேட்டேன். அம்மா சொன்னார். மகனே! மாமா உண்மையில் நம் குடும்பத்தவர் இல்லை! அவருக்குப் பெரிய தேவை இருந்தது. அவரைப் பார்த்துக் கொள்ள யாரும் இல்லை! அதனால் அவர் நம்முடன் வசித்து வந்தார். பல ஆண்டுகளாக நான் அறிந்திருந்த மாமா எங்கள் ரத்த உறவினர் இல்லை என்று அவர் இறந்த பிறகு தான் நான் அறிந்து கொண்டேன்!

(வினாபா - அகிம்சையை நோக்கிப் புனித யாத்திரை - நாலில் இருந்து)

கோடுப்பதனை மட்டுமே அர்ந்தவர் ஆஸ்கலம் : நிலேஷ்ண ரஷாஷ் பலை

துஞ் : ஆர்.ச. ஜானு

* * *

மாண்ய ஏக்நாத்ஜியின் 25,000-க்கும் மேற்பட்ட கடிதங்களை நானும், கோபால்ஜி படித்துள்ளோம். அந்தக் கடிதங்கள் இடம்பெற்ற கோப்புகளில் நான் தேர்ந்தெடுத்து கொடுத்த பத்திகளை எடுத்து தட்டச்ச செய்துபின் மீண்டும் அவற்றிற்குரிய இடங்களில் வைப்பது அவரது பணியாகும். வெற்றறைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும், எவ்றறை எல்லாம் தேர்வு செய்யக்கூடாது என்பதில் எங்களுக்குள் விவாதங்கள் பல இருந்ததுண்டு. நாங்கள் இருவரும் இணைந்து உழைத்ததையும், விவாதங்கள் புரிந்ததையும் முழுவதுமாக ரசித்தோம். இந்த விவாதங்கள் அவர் சந்தோஷமாக அளிக்கும் சில தின்பண்டங்களுடன் இணக்கமாக முடிவடையும்.

இருவேளை கோபால்ஜி அவர்கள், தனது இன்னுயிர் தனது உடலை விட்டு அகவப் போவதனை முன்கூட்டியே உணர்ந்து இருப்பார் போலும். இந்தத் தடவை மாதிரி, முன்பு ஒரு தடவை கூட எனது சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போது அடிக்கடி என்னைத் தொடர்பு கொண்டு அழைத்தது கிடையாது. இந்தத் தடவை குறைந்தது ஆறு முதல் ஏழு தடவையாவது என்னை அவர் அழைத்திருப்பார். எப்பொழுது வருவீர்கள் என என்னிடம் கேட்டதற்கு டிசம்பர் 10-ம் தீயதீ வருவேன என்றேன்.

“ஆமாம் சீக்கிரம் வந்து விடுங்கள். எவ்வளவு நாட்கள் கன்னியாகுமரியில் இருப்பீர்கள்” என வினவியதற்கு “இருவேளை டிசம்பர் 15-ம் தீயதீ வரையில் மட்டும் என்று பதில் கூறினேன். அதன்பிறரு எனது பயணத்திட்டம் மாறியது. ஆனால் அதற்கு முன்பாகவே விதியுடன் சேர்ந்து தனது பயணத் திட்டத்தை கோபால்ஜி உருவாக்கி இருந்தார். தீவரென டிசம்பர் 12-ம் தீயதீ அவர் தனது இன்னுயிர் நீத்தார். எப்பொழுதாவது வேறு ஏதேனும் உலகினில் அவரை நான் சந்திக்க நேர்ந்தால் என்ன இது கோபால்ஜி, எந்தவித முன்னிவிப்பும் இன்றி, முன் அனுமதியும் இன்றி நீங்கள் எப்படி எங்களை விட்டுப் பிரிந்து செல்லலாம்” எனக் கேட்கத் தோன்றுகிறது. அதற்கு அவர் “சரி, சரி, மன்னித்துக் கொள்ளுங்களேன்! அதனை பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்! நான் இங்கு ஒரு சரியான இடத்தினைக் கண்டு கொண்டேன்! அமுதம் கலந்து சுவையுடிய சூடான தோசை வேண்டுமா? அல்லது விசேஷமாக தயாரிக்கப்பட்ட மசால் தோசை வேண்டுமா?” என்று தான் பதிலளிப்பார் என சத்தியம் செய்கிறேன்.

ஆண்டறிக்கை தயாரிக்கும் அவரது பணியானது அவருக்கு மட்டுமில்லாது எங்களில் சிலருக்கும் எரிச்சலையும், அலைக்கழித்தலையும், தொந்தரவினையும், இனிமையையும் தருவதாக அமையும். “அறிக்கைகள் சரியான விதத்தில் அனுப்பப்படவில்லை. அதிக அளவு ஹிந்தி வார்த்தைகள் பயணபடுத்தப்பட்டுள்ளமையால் புரியவில்லை. எழுத்துக்கள் வாசிக்கத் தகுந்ததாக இல்லை. சில மாத அறிக்கைகள் சில கேந்திரக் கிளைகளால் விடப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்திலிருந்து என்னால் எப்படி ஒரேமாதிரி தகுதியான அறிக்கைகளை உருவாக்க இயலும்? நீங்கள் ஏன் சரியான அறிக்கைகளை எழுதக்கூடாது?” என்றால்லாம் கோபால்ஜி முன்னுப்பதுண்டு.

“நீங்கள் எனக்கு உதவவீர்களா? காரியபிரணாலிக்கும், காரியாபட்டிக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன? சந்திப்பு என சொல்லாமல் பைட்டக் என அழைப்பது ஏன்? குறிப்பிட்ட இந்த இடம் எந்த மாநிலத்தில் உள்ளது? “பிரேரனாலே புனருத்தான்” என்றால் என்ன? காகா நன்றியுரை நவீன்றார் என எழுதப்பட்டுள்ளது. யார் இந்த காகா? கேந்திராவில் மொத்தம் எத்தனை காகாக்கள் உள்ளனர்? எனக்காக ஹிந்தி மற்றும் மராட்டிய அறிக்கைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து தருவீர்களா?” என்றெல்லாம் அறிக்கை தயாராகும் வரையிலும் எப்பொழுதும் என்னிடம் வந்து விசாரித்துக் கொண்டிருப்பார்.

அவரது ஒவ்வொரு வினாக்களின் முடிவிலும் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து இனிமேல் கேந்திரப் பத்திரிக்கைக்கு நான் அறிக்கை எழுதுமாட்டேன் என்று பிரகடனம் செய்வார். ஆனால் அடுத்த மாத அறிக்கைகள் வந்து உடன் தானே அவற்றை தயார் செய்ய அவரைக் கணினி முன் காணலாம். அப்பொழுது நாங்கள் அவரைப் பார்த்து “கோபால்ஜி! நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?” என கேட்கும் போது என்னென்ன அறிக்கைகள் வந்துள்ளன என்பதனைப் பதிவு செய்து கொண்டு இருக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு அறிக்கை எழுத இவை சுலபமாக இருக்கும் என்பார். நான் அதனை மறுத்து நீங்கள் இனிமேல் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து ஆண்டறிக்கை எழுதுமாட்டேன் என்று அல்லவு மறுத்திருக்கள் என்று கேட்பதுண்டு. “பாவம் இந்த இளைய காரிய கர்த்தாக்கள் தங்களது சொந்த வீட்டிலிருந்து தொலைவிலுள்ள ஊர்களில் வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஒரு வயோதிகளான நானே எழுதுவதற்கே பொறுமை இழுந்து வருகிறேன்” இவ்வாறாக ஒவ்வொரு அடுத்த வருடங்களிலும் ஆண்டிறுதி அறிக்கைகள் சிறிதோ அல்லது அதிகமாகவோ மாற்றங்களுடன் அதே விவாதங்களுடன் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. எப்பொழுதும் அடுத்தவர்கட்டு உரிமையுடன் உதவிபுரிவதில் கோபால்ஜி ஆர்வமுடன் இருப்பார். “கோபால்ஜி பேனா” என்று வாக்கியம் முடியும் முன்னரே முழுவதும் அதனை காதுகொடுத்து கேட்காமல் உங்கட்டு ஒன்று வேண்டுமா?” என்று பேனா ஒன்றினை எடுக்க ஓடுவார். “மரணத்தின் கடவுள் ஸமதர்மன்” கோபால்! தயாராக இரு! இன்னும் சில வருடங்களுக்குள் நீ என்னிடம் வரவேண்டியிருக்கும் என்று கண்டிப்பாக அவரிடம் சொல்லியிருக்க வேண்டும் என என்னுடையிரேன். எமனுக்கு உதவும் ஆர்வமுடன், அவன் கூறிய வாக்கியத்தின் கடைசிப் பகுதியை கவனியாது நம் அனைவருக்கும், ஆழ்ந்த சோகத்தையும் ஈடில்லா இழப்பினையும், அவநம்பிக்கையையும் உள்டி தனது இன்னுயிரை நீத்து சென்று விட்டார்.

நான் சாரதாவிலிருந்து மிதிலாவக்கு செல்லும் வழியில் கோபால்ஜி நூலகத்திலிருந்து வெளியே வந்து, கண்களில் பிரகாசத்துடன் “ஹே அம்மா! உங்கட்டு ஏதாவது வேண்டுமா? அதனை நான் தரட்டுமா?” எனக் கேட்பார் என்ற சிறு நம்பிக்கை என் மனதில் புதைந்துள்ளது. அவ்வாறு அவர் கேட்பாரானால் ஆமாம் கோபால்ஜி “உங்களைப் போன்று இன்னும் பல மனிதர்களை இந்த உலகம் இன்னும் பெறவேண்டும்” என்று கேட்பேன். (கட்டுரை நிறைவு)

கேந்திரா நூல்வரை

ஹ. ஏக்நாத்ஜியன் புதை

வாழ்க்கை வரலாறு

ஏக்நாத்ஜி

ஆங்கிலம் : நிவேதிதா ரகுநாத் பிடே
தமிழ் : பொ. தங்கசுவாமி

பாக்ஷியாக்களை அழிக்கும் மிக வீரியம் கொண்ட மருந்துக்கள் ஏக்நாத்ஜியை அமைதியிழக்கச் செய்தன. எரிச்சலடையைச் செய்தன. அவர் மருத்துவமனையில் இருக்க மறுத்தார். மருந்து சாப்பிடவும் மறுத்தார். ஒரு தடவை அவர் மருத்துவமனையிலிருந்து வெளியே செல்ல முடிவு செய்தார். ஆனால் பார்வை பலவீனத்தால் அவர் ஜன்னலை நோக்கிச் செல்ல ஆழம்பித்த போதுதிரு. தங்கசுவாமி அவரைத் தடுக்க முயன்றார். ஏக்நாத்ஜி அவர்மிது கோபம் கொண்டார். அவருடைய நிலைமையைக் கண்ட மருத்துவர்கள் அவரை மருத்துவமனையிலிருந்து வேறு இடத்திற்குக் கூட்டிச் செல்ல அனுமதித்தனர். ஏக்நாத்ஜி டில்லி பிராந்த சங்கசாலக் திரு. லாலா ஹன்ஸ்ராஜ் குப்தா அவர்களின் பாராகம்பா ரோடு இல்லத்திற்கு கூட்டிச் செல்லப்பட்டார். அங்கு சென்றபின் ஏக்நாத்ஜியின் உடல்நலம் தேரியது. ஆனால் இந்த முன்னேற்றம் சமச்சீராக இருக்கவில்லை. ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்ததாக இருந்தது.

ஏக்நாத்ஜியின் உடல்நிலையில் படிப்படியான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

திரு. தங்கசுவாமி அவருடைய சகோதரியின் திருமணத்திற்குச் சென்று விட்டு 1980 ஜீலை 2-ம் தேதி டில்லி திரும்பியபோது, அவர் ஏக்நாத்ஜியிடம் வைகுவான் முன்னேற்றத்தைக் கண்டார். அவரால் ஒரு பொருள் பற்றி கூடுதல் நேரம் பேச முடிந்தது. ஆனால் இன்னும் அவரால் பெயர்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு அவற்றை முழுமையாக அறிந்து கொள்வதை ஏக்நாத்ஜி வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இது அவருடைய சுகவீனத்தின் போதும் கூட காண முடிந்தது. மன்பு

அவர் இதய நோயால் அவுதிப்பட்டபோது சில நாட்கள் ஓய்வெடுத்தார். பின்பு மருத்துவ ஆலோசனையை மீறி மீண்டும் பணியில் ஈடுபோடார். 1971-ல் அவருக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டபோது சுமார் நான்கு மாத காலம் அவர் ஓய்வெடுக்க வேண்டியதாயிற்று. மீண்டும் 1973 மற்றும் 1976-ல் அவருக்கு இதயநோய் ஏற்பட்டது. அப்போது அவர் முறையே 20 மற்றும் 37 நாட்கள் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றார். இருப்பினும் அதற்குப்பின்பு முழு உத்வேகத்துடன் அவர் மீண்டும் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

சில நேரங்களில் பணியின் அவசரத்தன்மையால், ஏக்நாத்ஜி மருத்துவர்களின் அறிவுரையையும் மீறுவார். 1973-ல் இத்தகைய சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. பின்பு அவர் மருத்துவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். “நான் விமானத்திலோ, ரயிலிலோ எந்தப் பயணமும் செய்யக்கூடாது. பூரண ஓய்வாக மூன்று வாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் கண்டிப்பாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்தத் தடையை மீறியதற்காக நான் மனப்பூர்வமாக முதற்கண் உங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வாறு பயணம் செய்வதால் எனக்கு நானே ஆபத்தை வரவழைத்துக் கொள்கிறேன். அபாயம் ஏற்படக்கூடிய நிலைக்கு என்னைத் தள்ளிவிடுகிறேன் என்பதையெல்லாம் நான் அறிந்தே இருந்தேன். ஆனால் நான் ஏற்றுக் கொண்டிருந்த சில பொறுப்புக்கள் என் மனத்தில் கைமண்டு நான் என் பயணத்திட்டத்தைத் தொடர்வது என்று முடிவு எடுத்து அன்று மாலையே விமானம் மூலம் ஹெதராபாத் வாசத்தை ஒருநாள் சூறைத்துக் கொண்டு 26-ம் தேதி இரவு விமானம் மூலம் பம்பாய் சென்று விடுதேன்.

மறுநாள் நான் என் மருத்துவர் பி.கே. கோயல் முன் ஆஜரானேன். அவர் என்னைப் பரிசோதித்தார். சென்னை மருத்துவர்கள் கூறிய ஆலோசனைகளை நான் மிக மிக நுனுக்கமாகப் பின்பற்றியிருக்க வேண்டும் என்று என்னிடம் கூறினார். இப்போதாவது என் அடுத்த பயணங்களை எல்லாம் உடனேயே ரத்து செய்து விட்டு படுக்கையில் ஓய்வு எடுக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறினார். தவிர்க்க முடியாத இத்தகைய ஓய்வுக்கு நான் என் மனதை ஏற்கனவே தயார் செய்து வைத்திருந்தேன். அவருடைய ஆலோசனையின்படி பம்பாயிலுள்ள மரைன்ஸைலன்ஸ் பம்பாய் மருத்துவமனை மருத்துவ ஆராய்ச்சி மையத்தில் ஓய்வு எடுப்பதற்காக நுழைந்தேன். அம்மருத்துவமனைக்கு டாக்டர் கோயல் தினமும் வருகிறார். தங்களைப் போன்றவர்களின் நல்லெண்ணம், அனைவருடைய நல்லாசி இவற்றின் துணையால் நான் நலமாக பம்பாய் சென்றுடைய முடிந்தது. தாங்கள் முதலிலே ஆலோசனை கூறிய வழியை இப்போது நான் பின்பற்றுகிறேன். தங்களுக்கும், பாக்டர் ராமலூர்த்திக்கும் தங்களுடைய “ஊர் சுற்றி நோயாளி” திரும்பி வந்து விட்ட நல்ல தகவலைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதி நான் அவசர அவசரமாக இந்தச் சிலவரிகளை எழுதுகிறேன். நான் தங்களுக்கு நிறைய கவலையைக் கொடுத்திருக்கலாம். உங்களுக்குச் சிறிது எரிச்சலையும் ஊட்டியிருக்கலாம்.

ஓய்வு எடுப்பதற்காக விதிக்கப்பட்ட காலகட்டத்தை நிறைவு செய்துவிட்டு, பூரண ஆரோக்கிய நிலையில் உங்கள் முன் நான் வந்து ஆஜராவேன் என்பது

உறுதி. நீங்கள் என்மீது கோபமோ, கவலையோ கொண்டிருந்தால் அவையெல்லாம் கரைந்து போய்விடும். கழுத்தை முடிக்கும் முன் என்னுடைய விணோதமான நடவடிக்கைக்காக என்னை மன்னிக்கும்படி இன்னொரு தடவை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நீங்கள் வெறும் ஒரு விசேஷ மனோத்ததுவ நோயாகவே கருதவேண்டும். இது என்னைப் போன்ற சமூகத் தொண்டர்களிடம் காணப்படும் ஒருவித நோயாகும். மருத்துவர்கள் மற்றெந்த நோய்க்குச் சிகிச்சை அளிப்பதைப் போலவே இதற்கும் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். தங்களைப் போன்ற மருத்துவத்துறை சிறப்பு வல்லுனர்களை நாங்கள் எதிர்த்துச் செயல்படுவதாகக் கருதிவிடக்கூடாது.

இரு வாரங்களுக்குப் பின் என் உடல்நிலை பற்றி நேரில் வந்து உங்களிடம் கூறுவேன்.

உண்மையில் ஏக்நாத்ஜி அளவு மீறிய ஓய்வு நல்லதல்ல என்று நம்பினார். அவர் எப்போதுமே பணியால், சவால்களால் முன்னேறினார். 1976-ல் அவருடைய மூன்றாவது மாரடைப்புக்குப்பின், 14.02.1977 தேதியிட்ட கழுதமொன்றில் அவர் எழுதினார். “என் அனுபவம் இதுதான். என்னை வேலைச் சுமையானது எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் நெருக்கிக் கொண்டிருந்தால் என்னுடைய உடல் ஆரோக்கியமும், மனநலமும் தொடர்ந்து நன்றாக இருக்கும். தேவையற்ற ஓய்வு எனக்குப் பொருந்தாத ஒன்று. அது உடலில் சோம்பேறித்தனத்தையும், மனத்தில் மந்துத் தன்மையையும் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். என் விஷயத்தில் அப்படி நடப்பதற்கு முன்பே நான் பம்பாய் மருத்துவமனையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது என் அதிருஷ்டம் என்றே கருதுகிறேன்.”

இப்போதும் கூட அவருடைய முந்தைய அனுபவ அடிப்படையில் அவர் போதுமான ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டதாகவும் பணியை மீண்டும் தொடங்க வேண்டும் என்றும் அவர் உணர்ந்தார். ஆனால் அவர் இன்னும் கணமடையவில்லை என்று நம்புமாறு செய்யப்பட்டது. ஒருவேளை, அவருடைய இப்போதைய உடல்நலக்கோளாறு முந்தைய சுகவீனத்தைவிட முற்றிலும் வித்தியாசமானது என்று யாராவது கூறியிருக்க வேண்டும். எனவே அதன் மூலகாரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ள அவர் திரு. தங்கசுவாமியிடம் “கடந்த இரண்டரை மாதங்களாக என்ன நடந்தது” என்பதைக் கூறுமாறு கேட்டார். அவர் ஏக்நாத்ஜியிடம் ஏப்ரல் 20-ம் தேதியிலிருந்து என்னவெல்லாம் நடந்தது என்று விளக்கினார். அவர் பிறரோடு எவ்வாறு நடந்து கொண்டார் என்பதை அறிய விரும்பினார். அதற்கு திரு. தங்கசுவாமி பரவாயில்லை என்றும் ஆனால் அவர் யாருடைய பெயரையும் ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்றும் சில நேரங்களில் ஒரு பொருள்பற்றி பேசும்போது தடம் மாறிப் போய்விடுவதாகவும், ஒரு தடவை தன்னிடம் மிகவும் கடுமையாக நடந்து கொண்டதாகவும் கூறினார். அமைத்தியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஏக்நாத்ஜி தாம் இதுபற்றி ஒன்றும் அறிந்திருக்கவில்லை என்றார். ஆனால் அதற்குப் பின்பு சில நாட்கள் அதுபற்றி யோசித்தபின், தான் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது கடுமையாக நடந்து கொண்டதை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று திரு. தங்கசுவாமியிடம் கேட்டுக் கொண்டார். ஏக்நாத்ஜி அவர் நடந்துகொள்ளும் விதம்

இப்போது சரிதானா என்று அறிய மீண்டும் விரும்பினார். அவர் இன்னும் பெயர்களை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்று மிகவும் வெளிப்படையாக ஏக்நாத்ஜியிடம் திரு. தங்கசுவாமி கூறினார். அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஏக்நாத்ஜி இனிமேல் திருத்திக் கொள்ள முயல்ப் போவதாகக் கூறினார்.

நாள் குறிப்பேட்டில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது ஏக்நாத்ஜி முறையாக இது சம்பந்தமாக தன்னைக் காணவாரும் அனைவரின் பெயர்களைக் குறித்து வைக்குமாறு கூறினார். அவர் பூரண குணமடைந்ததும் அவர்களுக்கு தன்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்க அது உதவும் என்று கூறினார். உண்மையில் திரு. தங்கசுவாமி ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே ஏக்நாத்ஜியைச் சந்தித்துச் சௌல்லும் அனைவரின் பெயரையும் குறித்து வைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். அதுமட்டுமல்ல, ஏக்நாத்ஜி ஏப்ரல் 20-ம் தேதியிலிருந்து அவருடைய நாள் குறிப்பேட்டில் குறித்து வைத்திருப்பவற்றையும், அதற்கு முன்பு அவர் எழுதிய நாள் குறிப்பேட்டில் உள்ளவற்றையும் வாசித்துக் காட்டுமாறு திரு. தங்கசுவாமியிடம் கூறுவதை அப்போது ஒரு வழக்கமாக ஆக்கிக் கொண்டார். படிப்படியாக, முடிக்கப்படாத, விட்டுப்போன பணிகளையும் அவரால் ஞாபகப்படுத்த முறிந்தது. அவர் பணியில் முழுமையாக ஈடுபடவில்லை என்றாலும் மற்றவர்கள் கவலைப்படும் அளவிற்கு நிதிப் பற்றாக்குறை பிரச்சினை தீல்லை என்றும் திரு. பிர்லாவும், திரு. கோட்டாரியும் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவார்கள் என்று தான் நம்புவதாகவும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒருட்டவை அவர் குறிப்பிடார். அவருடைய உடல் ஆரோக்கியம் அவருடைய பிற நன்பர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் நன்றாக இருந்ததாக அவருக்கு ஒருவித தற்பெருமை இருந்ததாகவும் ஒருவேளை அத்தற்பெருமையை அவர் உதறித் தள்ளவேண்டும் என்று இறைவன் விரும்பியதால்தான் அந்த நோய் அவருக்கு வந்தது போலும் என்று அவர் ஜைலை 7-ம் நாள் கூறினார். அவருடைய தற்பெருமை முழுவதுமாக இப்போது நுச்க்கப்பட்டு விட்டது என்றார். ஜைலை 10-ம் நாள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நடத்தப்பட்ட மருத்துவ பரிசோதனை சம்பந்தமான அறிக்கையைப் பார்க்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். அதைப் பார்த்தபின் அவருடைய தீனசரி பழக்கத்தையும் இன்னும் செய்ய வேண்டிய பணியைப் பற்றியும் அவர் தீட்டமிட முடியும் என்று கூறினார். இவ்வாறு கொஞ்சம், கொஞ்சமாக ஏக்நாத்ஜி தன்னை எப்படி மீண்டும் உருவாக்கிக் கொண்டார் என்பதை நாம் காண முடியும்.

பெட்டிச் செய்தி

ஹி ஏக்நாத்ஜி என்ற இந்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் புத்தக வடிவில் விவேகானந்த கேந்திரப் பிரகாசன் டிரஸ்ட், 5, சிங்கராச்சாரி தெரு, சென்னை - 600 005 என்ற முகவரியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

விலை ரூ. 70/-

13/10/2011, சகோதரி நிவேதிதை இறைவனாடு சேர்ந்ததன்
நூற்றாண்டு அஞ்சலி

சகோதரி நிவேதிதை

தீருமதி வி. ஜானகி புஷ்பம்
அங்கு அன்னையின் செல்லமகளாய்

அம்மா என்றால் அங்கு, அம்மா என்றால் பாசம், அம்மா என்றால் கருணை. அம்மா என்ற சொல்லை உச்சரித்துலே நம் அனைவரின் அழிமனத்திலும் ஒரு ஆனந்த ஊற்று பொங்கிப் பெருகுவதை உணர்ந்து பார்க்க முடியும். நம் எல்லோருக்கும் அன்னையான சாரதா தேவி சகோதரி நிவேதிதைக்கும் அங்கு அன்னையானாள். நிவேதிதை அன்னைக்கு செல்ல மகளானாள். பாக்பஜாரில்

நிவேதிதையின் உள்ளத்தைப் பொரிதும் கவர்ந்தவர். அன்பின் தீருவுருவமான அன்னை சாரதா தேவி தான். 1898-ம் ஆண்டில் சுவாமிஜி அன்னை சாரதா தேவியைத் தரிசிக்க அழைத்துச் சென்ற அந்த முதல் சந்திப்பிலேயே நிவேதிதையின் இதயத்தை அன்னை மிகவும் கவர்ந்து விட்டார். அன்னை அன்போடு நிவேதிதையின் தலைமுடியை வருஷவிட்டு, பழங்களை ஊட்டிவிட்ட நிகழ்ச்சியானது நிவேதிதையின் உள்ளத்தில் நீங்கா இடம் பெற்று விட்டது. முதன்முதலில் பாக்பஜாரில் நிவேதிதை தங்கியபோது, சுவாமிஜி நிவேதிதையை

அன்னையிடம் சிறிது காலம் தங்கச் செய்துர். அதிகாலையில் எழுந்து நாமஜபம், பூப்பறித்து மாலை கட்டுதல், விளக்கேற்றுதல், பூஜை, புனஸ்காரங்கள், எளிமையான சாத்வீக உணவு, நன்னூல் வாசித்தல், பஜனைப் பாடல்கள், சுத்சங்கம், எளிமையான கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை முறை ஆகிய அனைத்தும் சாரதா தேவியிடம் தங்கியிருந்தபோது நிவேதிதை பெற்ற ஆன்மீகப் பயிற்சிகள். இவையனைத்தும் பிற்காலத்தில் பாரதப் பெண்களுக்கு கல்வியறிவுட்டும் நிவேதிதையின் பணியை மிகவும் எளிதாக்கின. பின்னர் நிவேதிதை குடியிருந்த வீடு அன்னையின் வீட்டிற்கு அருகிலேயே இருந்தது. அன்னையின் ஆசியுடன் நிவேதிதை தன் பெண்கள் பள்ளியைத் துவங்கினாள். அதன்பின் அடிக்கடி சாரதாதேவியார் நிவேதிதையின் பள்ளிக்குச் செல்வார். அவர் வருகையை நிவேதிதை ஒரு விழாவாகவே கொண்டாடுவாள். வாசலில் பெரிய மாக்கோலமிடுவார்கள். பள்ளியை மலர்களாலும், தோரணங்களாலும் அவள் அலங்கரிப்பாள். அறைகளைச் சுத்தம் செய்யும் போது நிவேதிதை தானே முன்னின்று கவனிப்பாள். அன்னை வரும்போது மாணவிகள் அன்னையின் பாதங்களில் மலர்களை இட்டு வணங்குவார்கள். நிவேதிதை அன்னையின் பாதங்களில் மலர் தூவி கீழே விழுந்து நமஸ்காரம் செய்வாள். அன்பு அன்னை தன் செல்ல மகள் நிவேதிதையைத் தன் இருகரங்களாலும் பாசத்துடன் தழுவி, உச்சி மோந்து தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவாள். மாணவிகள் பஜனைப் பாடல்கள் பாடுவார்கள். அன்னை பள்ளியில் நிவேதிதையின் பணியைப் பாராட்டி ஊக்கப்படுத்துகிறார். அன்னை பள்ளிக்குச் சென்று கல்வி பயிலாதவர். பெண்கள் பள்ளிக்குச் செல்வது குற்றமாகவே கருதப்பட்ட காலம் அது. ஆனாலும் தன் சொந்த முயற்சியால் சிறிது கற்றுக் கொண்டவர் அன்னை. பின்னாளில் நிவேதிதா பள்ளியின் செயல்பாடுகளில் அன்னை மிகவும் அக்கறை காட்டினார்.

இருமுறை பக்கதை ஒருவர் அன்னையிடம், “எனக்கு ஜந்து பெண்கள். இன்னும் ஒருவருக்கும் மனமாகவில்லை” என்று கூறி வருந்தினாள். அன்னை சாரதா தேவி அந்த பக்கதையிடம் “அதற்காக ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்? அவர்களை நிவேதிதையின் பள்ளியில் சேர்த்துவிடு. கல்வியுடன் சொந்தக் காலிலே நிற்கவும் அவர்கள் கற்றுக் கொள்வார்கள்” என்று கூறினார்கள். தனக்கு நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நிவேதிதை அன்னையைத் தரிசிக்கச் சென்று விடுவாள். அன்னையின் அருகில் சென்ற அளவில் நிவேதிதை ஓர் ஜந்து வயதுச் சிறுமி போலாகி விடுவாள். அன்போடும், ஆடையோடும் அன்னையின் முகத்தை நீண்டநேரம் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பாள். அன்னையிடமிருந்து ஒரு புன்சிரிப்புத் தோன்றினாலும் போதும் நிவேதிதையின் உள்ளம் மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதிக்கும். சின்னஞ்சிறு பணிவிடைகள் அன்னைக்கு மிகவும்

சந்தோஷத்துடன் நிவேதிதை செய்வாள். ஒரு குழந்தையின் குதாகலத்தோடு அன்னை அமர்வதற்காக பாயை விரிப்பாள். கூரிய ஓளிக்கதீர் அன்னையின் கண்களைக் கவசச் செய்துதால், தன் கைகளை அன்னையின் கண்களுக்கு மேலாக மூடி மறைப்பாள். அன்னையின் பாதத் தூசியைத் தன் கைக்குட்டையால் ஒற்றி எடுத்துக் கொள்வாள். அன்னையும், மகளுமாக ஒருவருக்கொருவர் பரிசுப் பொருட்களைக் கொடுத்து மகிழ்வார்கள். நிவேதிதை கொடுத்த பரிசுப் பொருளான கம்பளி நூலினால் செய்த ஸ்கார்ப்பை அன்னை தன் பொட்டியில் வெகுகாலமாகப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தார். அன்னையுடன் இருந்த மற்றவர்கள் அன்னையிடம் இந்த ஸ்கார்ப் மிகவும் பழசாகி விட்டது. தூக்கி ஏறியுங்கள் என்று கூறியபோது அன்னை அவர்களிடம் “இது நிவேதிதையின் அன்புப் பரிசு. இதைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் என் அன்பு மகள் நிவேதிதை ஞாபகம் எனக்கு வரும். இதைத் தூக்கி ஏறிய மாட்டேன்” என்று கூறினார். அன்னையின் அன்பை வார்த்தைகளால் கூற முடியுமா?

1900-ம் ஆண்டில் நிவேதிதை அமெரிக்காவில் தங்கி, பள்ளிக்காக நிதி தீர்ட்டிய போது, அன்னை சாரதா தேவி நிவேதிதைக்கு ஒரு அன்புக்கடிதம் எழுதினார்கள். என் கெஸ்ல மகளே நிவேதிதா! உனக்கு என் அன்பு உரித்தாகு. என் அமைதிக்காக நீ இறைவனை வேண்டிக் கொண்டாய் என்பதை அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆனந்த வடிவான் ஆதிப்பாராக்கித்தியின் ஒரு வெளிப்பாடு நீ. என்னிடமுள்ள உன் புகைப்படத்தைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் நீ என் அருகில் இருப்பது போல இருக்கிறது. நீ இந்தியா வரும் நாளை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறேன். எல்லாம் வல்ல இறைவன் உன் உன்னதமான பணிகளுக்குத் துணைபுரிவான். என்றும் உனக்கு வலிமையும் மகிழ்ச்சியும் தந்து பாதுகாக்கும்படி நான் இறைவனை வேண்டுகிறேன். “பெண்கள் இல்லம்” பற்றிய உன் எண்ணங்கள் ஈடேற்றட்டும். உண்மை மதம் என்ன என்பதை எல்லோருக்கும் எடுத்துக் கூறுவதான் தன் பணியில் இந்த இல்லம் வெற்றி பெற்றட்டும். எல்லா உலகங்களுக்கும் உயிர்நாடியாக விளங்கும் இறைவன் தன் மகிழ்மையைத் தானே பாடிக் கொண்டிருக்கிறான். முடிவற்ற அந்த இசையைத்தான் நீ நிலையற்ற இந்த உலகப் பொருட்களின் வாயிலாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய். மரங்களும், செடி, கொடிகளும், பறவைகளும், மலைகளும் இறைவனுடைய தீருப்புகழைத்தான் பாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. தட்சினேஸ்வரத்தில் ஓங்கி வளர்ந்துள்ள ஆலமரம் அன்னை காளியின் புகழைப் பாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கேட்பதற்கான காதுகளைப் பெற்றவன் புண்ணியவான். அதை உணர்க்கூடிய சக்தி உடையவர்கள் மிகச்சிலல்லே. கடவுள் நமக்கு அந்த பாக்கியிடத்தை தந்திருக்கிறார். நீ உன் நாட்டில் துருவன், சாவித்திரி, சீதை, ராமர் முதலியவர்களைப் பற்றி பேசிவருவது எனக்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இன்று உலகத்தில் பேசப்பட்டு வரும் வீணான சொற்பொழிவுகளை விட இந்த தூயவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு எவ்வளவோ உயர்ந்தது. இது உண்மை. ஆஹா! இறைவனின் திருநாமமும், திருவிலையாடலும் எவ்வளவு அழகு வாய்ந்தவை. எவ்வளவு

இனிமை நிறைந்தவை. உண்மையில் நீ மிகவும் மேலான பணியையே செய்து வருகிறாய். வங்க மொழியை மறந்து விடாதே. நீ இங்கு திரும்பி வரும்போது என்னுடன் வங்க மொழியில் பேசவேண்டும். உன் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கும், பணிகளுக்கும் என் ஆசிகளும், பிரார்த்தனைகளும் உரித்தாகுக என்று அக்கடித்தில் எழுதியிருந்தார்கள். அன்னையின் கடிதத்தைப் படித்ததும் நிவேதிதை மிகவும் மகிழ்ந்தாள். கடிதத்தைப் பலமுறை முத்தமிடாள். தொட்டு வணங்கினாள். தன் கண்ணீரால் கடிதத்தை நன்றாக என்னையைக் காணவேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவளுள் கிளர்ந்தது. ஒவ்வொரு முறை மேல்நாடு செல்லும் போதும் பாரத நாட்டை விட்டு நீங்கீச் செல்வதும் அன்னையைப் பிரிவதும் நிவேதிதைக்கு மிகுந்த மனவருத்தத்தை ஏற்படுத்தும். மீண்டும் இந்தியா வருகிறோம். அன்னையைக் காண்போம் என்றால் நிவேதிதைக்கு ஒரே சந்தோஷம் தான்.

1909-ம் ஆண்டில் இந்தியா திரும்பும்போது தன் தோழிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் “ஆஹா! மீண்டும் பணியில் ஈடுபடுவதும் அன்னையின் அருகில் இருப்பதுவும் எவ்வளவு மேன்மையானவை. நம் உள்ளத்தின் அதிசயக் கனவுலகம் உண்மையில் இருக்கவே செய்கிறது” என்று எழுதினாள். ஒருசமயம் நிவேதிதை அன்னையைக் காணச் சென்றபோது, அன்னையை உட்கார வைத்து புகைப்படம் எடுத்தாள். அந்தப் புகைப்படம் தான் நாம் இப்போது சாரதா தேவியைக் காண்பதற்கு முன்னோடியாக இருக்கிறது. நிவேதிதை அன்னையின் புகைப்படத்தை எடுத்து அடிக்கடி பார்த்துக் கொள்வாள். அன்னையை நேரில் காண்பதுபோல அவளுக்கு இருக்கும். 1910-ம் ஆண்டு நிவேதிதை மீண்டும் அமெரிக்கா சென்றபோது, அவளுடைய நெருங்கிய தோழி மிசல். சாராபுல் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாள். அவளது நலனுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்ய பாஸ்டன் நகரிலுள்ள சர்ச்சிற்கு நிவேதிதை சென்றாள். சர்ச்சில் மேரி அன்னையிடம் நிவேதிதை பிரார்த்தனை செய்கிறாள். மேரி அன்னை மறைந்து அதே இடத்தில் அன்னை சாரதாதேவியின் கருணை பொழியும் முகம் தெரிகிறது. தன் தோழிக்காக அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறாள். வீட்டிற்குத் திரும்பியதும் நிவேதிதை அன்னை சாரதா தேவிக்குக் கடிதம் எழுதுகிறாள். அதில் அன்பு அம்மா! இன்று காலையில் சாராவின் உடல்நலத்திற்காகப் பிரார்த்தனை செய்ய நான் சர்ச்சக்குச் சென்றேன். அங்கே இருந்தவர்கள் அனைவரும் ஏசவின் தாயான மேரியை வணங்கிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தோம். தீவிரன்று எனக்கு உங்கள் நினைவு வந்தது. மேரி மாதாவின் முகம் மறைந்து, உங்கள் அன்பு முகம், பாசம் பொங்கும் பார்வை, தூய வெண்ணிற ஆடை, இரு கைகளிலும் வளையல்கள் என் கண் முன்னே தோன்றியது. உங்கள் சாந்திதயம் மட்டுமே சாராவின் மனதிற்கு இதுத்தையும், அமைதியையும் தரமுடியும் என்று எனக்குத் தோன்றியது. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்கு மாலை ஆரதி நடந்து கொண்டிருக்கும் போது, உங்கள் அறையில் நான் கணமூடி தீயானத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். நான் தீயானம் செய்த அந்தத் தெய்வமே என் கணமூன்

அம்மாவாக இருப்பதை அறியாமல் இருந்தது எவ்வளவு முட்டாள்தனம் என்பதை இப்போது உணர்கிறேன். உங்கள் தீருவடிகளின்கீழ் ஒரு சின்னஞ்சிறு குழந்தையாக அமர்ந்திருப்பதே போதும் என்பது எனக்கு அப்போது ஏன் தெரியாமல் போயிற்று. அம்மா! நீங்கள் அன்பின் வடிவம். எங்களிடம் இருப்பதைப் போன்று கட்டற்றுக்கொண்டு ஓடும் காட்டாற்று வெள்ளம் போன்ற உலகியல் அன்பு அல்ல உங்கள் அன்பு. மென்மையாகப் பறவும் அமைதி போன்றது அது. அனைவருக்கும் நன்மை தரக்கூடிய அன்பு அது. பகைமை என்பதே அறியாத யாருக்கும் ஏந்தக் கெடுதியும் விளைவிக்காத இனிமை கலந்ததொரு பொற்கிரணம் அது.

சில மாதங்களுக்குமுன் உங்களை சந்திக்க வந்தேனே அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை. ஏத்தகைய பொன்னான் நாள் அது. அன்று நீங்கள் வழங்கிய நல்லாசியில் நான் அடைந்த விடுதலையுணர்ச்சியின் அற்புத்ததை என்னென்னபேன். அன்புமிக்க அம்மா! உங்களுக்கு அற்புதமானதொரு பாடலையோ கவிதையோ அனுப்ப வேண்டும் என்று என்னுகிறேன். ஆனால் உங்கள் முன் அது வெறும் கூக்குரல், வெற்றுச் சத்தும் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. உண்மையில் கடவுளின் மிக அற்புதமான படைப்பு அம்மா நீங்கள். தமது அன்புக் குழந்தைகளுக்காக ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் விட்டுச் சென்ற பிரசாதம் நிறைந்த நிவேதனப் பாத்திரம் நீங்கள். உங்களோடு உரிமையோடு விளையாடுவது நான் செய்த பாக்கியம். உண்மையில் இறைவனுடைய அதிசயங்கள் அனைத்தும் அமைதியாகவே உள்ளன. அவை நாம் அறியாமலே நம் வாழ்க்கையில் நூழைந்து விடுகின்றன. வீசும் காற்றும், பகலவனின் ஓளியும், இனிய சோலைகளும், கங்கையும் உங்களைப் போலவே அடக்கமான அமைதியின் தீருவருவங்கள் ஆகும். உங்கள் அருளாசியை சாராவிற்கு துந்தருள்க. அன்பிற்கும், பகைமைக்கும் அப்பாற்பட்டதும் சாந்தத்தின் வடிவமாகத் திகழ்வதும் அல்லவா உங்கள் நினைவு. தாமரையிலை மீதுள்ள பனித்துளிபோல உலகத்தையே தொடாமல் இறைவனில் உலவுகின்ற இனிய ஆசிமொழி உங்களுடையது என் இன்னுயிர் அன்னையே! என்றும் தங்கள் அசட்டுக்குழந்தை நிவேதிதா, என்று எழுதியிருந்தாள். கடிதத்தைப் படித்த அன்னையின் கண்களில் நிவேதிதையின் அன்பையும், பக்தியையும் நினைக்கு ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்தது. பாரதத்தாயின் செல்லக் குழந்தைகளாம் நாம் அனைவரும் அவளின் தீருப்பாதங்கள் பணிந்து, தொண்டாற்றி மகிழ்வோம். அதற்கு நம் அன்னை சாரதாதேவியின் அருளாசிகளும், நம் சகோதரி நிவேதிதையின் அன்பாசிகளும் என்றும் நமக்கு உரித்தாகுக!

உழைத்து தீயவு பெற்ற உழையியக்கள்

மேஜையால் ஸே. இராஜஷ்ரூ

தீரு. எஸ். பாலசிருஷணன்:

விவேகானந்த கேந்திர ஊழியராய் 1977-ல் பணியில் சேர்ந்த தீரு. எஸ். பாலசிருஷணன் அவர்கள் 30.04.2011-ல் ஓய்வு பெற்று விட்டார். விவேகானந்தபுரத்தில் வரவேற்பு அலுவலகம், கன்னியாகுமரி தகவல் மையம் ஆகிய இடங்களில் சிறப்பாக பணிபுரிந்த இவர் தொடர்ந்து புத்தக விற்பனைப் பிரிவில் விற்பனையாளராக இருபத்தேழு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்துள்ளார். பணியில் சுறுசுறுப்பு, பேச்சில் கலகலப்பு, விற்பனையில் விறுவிறுப்பு இவை இவரது சிறப்பம்சங்கள், நல்ல நண்பரான இவரும் இவரது குடும்பமும் என்றும் நன்று வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

தீரு. சி. கனித்துரை: விவேகானந்த கேந்திரம் ஓட்டுனர் பணியில் 1985-ல் சேர்ந்தவரான தீரு. சி. கனித்துரை அவர்களும் 30.04.2011-ல் ஓய்வு பெற்று

விட்டார். பணிக்காலம் முழுவதும் ஒசை என்பது இல்லாமல் அமைதியும், தீரமையும் மிகுந்தவராகவும், இரத்தினச் சுருக்கமாக பேசும் குணம் கொண்டவராகவும், கடின உழைப்பாளியாகவும் செயல்பட்டது இவரது தனிச்சிறப்பாகும். அனைத்து ஊழியர்களின் அன்பையும், நன்மதிப்பையும் பெற்ற உயர்வாளர் தீரு. சி. கனித்துரை அவர்களும் அவரது குடும்பமும் என்றும் உயர்வடன் வாழ வாழ்த்துகிறேன்.

எச். இராஜதுமர: உழைத்து ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்கள் என்னும் தலைப்பில் கேந்திர ஊழியர்கள் பலரின் ஓய்வை விவேகவாணியில் எழுதி வந்து அடியேன் (எச். இராஜதுமர) இன்று 30.04.2011-ல் ஓய்வு பெறுகின்றேன். 1980-ம் ஆண்டு பொங்கல் தீண்ம் அன்று கேந்திரப் பணியில் சேர்ந்து விவேகானந்தபுரம் கேம்பஸ் புக்ஸ்டால், கன்னியாகுமரி இரயில் நிலைய கேந்திர புக்ஸ்டால், நிர்வாக அலுவலக புக்ஸ்டோர், பாறைப் பிரிவு புக்ஸ்டோர் ஆகிய இடங்களில் பணிபுரிந்து இன்று ஓய்வு பெற்றவர்களில் ஒருவராகி விடுகிறேன்.

விவேகானந்த கேந்திரத்தின் சேவைப்பணி இராம சேவை போன்று மகத்தானது. இராமசேவைக்கு நளன், ஜாம்பவான் போன்ற ஆற்றலும் அர்ப்பண எண்ணமும் கொண்ட வீரர்களின் தலைமை கிடைத்ததால்தான் அவர்களின் பின்னாலே எழுபது வெள்ளம் வீரர்களும் ஒருமித்து நின்று இராமசேவைக்கு தங்களின் முழு ஆற்றலையும் அர்ப்பணித்தனர். தருமம் வென்றது. இராம இராஜயும் அமைந்தது.

மாண்ணிய ஏக்நாத்ஜி அவர்களால் துவக்கப்பட்ட கேந்திரத்தின் சேவைப் பணிகளைத் தொடர டாக்டர் எம். இலட்சுமிகுமாரி, மா. பாலகிருஷ்ணன்ஜி, மா. பானுதாஸ்ஜி, மா. நிவேதிதாதிதி, மா. ரேகாதிதி, ஸ்ரீ வாக்தேவ்ஜி, ஸ்ரீ ஹனுமாந்தராவ் போன்ற ஆற்றலும், அர்ப்பண எண்ணமும் கொண்டவர்களின் தலைமை கேந்திரத்துக்குக் கிடைத்தால் தான் ஏராளம் ஊழியர்களும், அபிமானிகளும், தேசுபக்தர்களும் கேந்திரத்தின் சேவைப் பணிகளுக்குத் தங்களின் மேன்மையான பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றனர். இந்தப் பங்களிப்பு மிக நன்றாக இருப்பதால்தான் கேந்திரத்தின் லட்சியம் ‘வெல்க வெல்கவே!!’ என்னும் வெற்றிப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

விவேகானந்த கேந்திரத்தின் இலட்சியத் திட்டங்கள் நிறைவேற சுதாகாலமும் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் கேந்திரத்தின் உயர் அதிகாரிகள், ஆயுட்கால ஊழியர்கள், இணைந்து பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கும் கேந்திர ஊழியர்கள், கேந்திர வித்யாலய ஊழியர்கள், இயற்கை வள அபிவிருத்தித் திட்ட ஊழியர்கள், கிராம முன்னேற்றத் திட்ட ஊழியர்கள், கேந்திரத்தின் சென்னை அலுவலக ஊழியர்கள், கேந்திரத்தின் பதினெட்டு மாநில, கிளை அலுவலகத் தொண்டர்கள், விவேகானந்தர் தமிழக உலாவில் பங்குபெற்ற நண்பார்கள் மற்றும் விவேகவாணி வாசகர்கள் அனைவரும் நன்று வாழுவும் கேந்திரப் பங்களிப்பு மேலும் மேலும் தொடரவும் கன்னியாகுமரி தேவி பகவதி அம்மனை வணங்குகிறேன். விடைபெறுகின்றேன்! நன்றி, வணக்கம்.

ஸ்ரீ பவுலவுக்கு ஸ்ரீசலீ

ஸ்ரீசத்யசாயி பாபா உடலை உகுத்து பரிபூரணம் அடைந்த தருணத்தில் ஸ்ரீபாபாவுக்கு மனமார்ந்த அஞ்சலி.

மனிதகுலத்தை நறிப்படுத்த வந்த அற்புத மகான்! கருத்தாழம் மிக்க சொற்பொழிவுகள், உள்ளத்தைத் தொடும் பஜனை ஆகியவற்றின்மூலம் கோடிக்கணக்கான மனிதர்களின் வாழ்வில் ஆறுதலையும், இறையன்பையும் கொண்டு வந்தவர்!!

சத்யம், சாந்தி, பிரேமை, சமாதானம், தர்மம் ஆகிய தத்துவங்களைப் பறப்ப அயராது உழைத்து பூகோள எல்லைகளைத் தாண்டிதன் அருள் ஒளியைப் பறப்பியவர் ஸ்ரீபாபா.

குழந்தை, மருத்துவம், கல்வி ஆகிய துறைகளில் ஸ்ரீ சத்யசாயி பாபா ஆற்றிய அருட்பணிகள் அரசாங்கங்களையே வியக்க வைத்தன. பாமர மக்களுக்கு இறைவன் தொண்டின் மூலமே தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார் என்பதற்கு அவர் ஆசியுடன் நடந்த பணிகளே சான்று.

ஸ்ரீபாபாவின் மருத்துவர்களே, நாங்கள் சிகிச்சை செய்கிறோம். ஸ்ரீபாபா குணப்படுத்துகிறார் என்பார்கள். பங்களூரிலும், பிரசாந்தி நிலையத்திலும் பணச்செலவே இல்லாமல் இதய அறுவை சிகிச்சை உட்டா பல பெரிய சேவைகள் ஸ்ரீபாபாவின் அருளால் தான் பாமரர்கட்டுக் கீட்டின. இல்லாவிட்டாலும், இந்த சாதாரண மக்களால் இத்தகைய வைத்தியங்களைக் கணவிலும் பெற்றிருக்க முடியாது.

பரிபூரணத்தின் தீருவடிவமாகத் திகழும் ஸ்ரீபாபா உடலை உகுத்துச் சென்றதால் இன்றும் பலப்பலர் அவர் மகிழ்ச்சையை உணரத்தான் போகிறார்கள்.

மறுபிற்பு, கர்மா கொள்கை போன்ற பாரதக் கொள்கைகள், அவதாரம் என்ற கருத்து தற்காலத்தில் உலகம் முழுவதும் பரவியதில் ஸ்ரீபாபாவுக்கு முக்கியப் பங்கு உண்டு.

என்றுமள்ள தத்துவமாம் ஸ்ரீபாபாவுக்கு அஞ்சலி!!

ஓ. ஸ். ஜி. பி. வி. டி. இ. எ. யு. பி.

Dpi_E#yDyR^_#_pmaEG

கன்னியாகுமரி பழைய பேருந்து நிலையத்தில் விவேகானந்த கேந்திரம் அமைத்திருக்கும் அலையும் துறவி படக்கண்காட்சி, தனிச்சிறப்புடையது, சுவாமி விவேகானந்தரின் வாழ்வில் 1886 - 1893 எனும் காலகட்டம் அதிகம் அறியப்படாதது. குருதேவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் உடலை விடடுச் சென்றபின் (1886) சுவாமி விவேகானந்தர் ஏழாண்டுகள் விடடுவிட்டு பாரதத்தைச் சுற்றி வந்தார். பீஹார், உத்திரப் பிரதேசம், அயோத்யா, காசி, பிருந்தாவன், உத்தராகண்டு, தேவடுமி, ராஜஸ்தான், மஹாராಷ்ட்ரம், கர்நாடகம், கேரளம் வழியே குமரி வந்தடைந்தார் சுவாமிஜி.

கையில் காச வைத்துக் கொள்ளாமல், யாராவது பயணச்சீட்டு வாஸ்கித் தந்தார் ரயில் பயணம், இல்லையேல் நலைப்பயணம் என்று அவர் பாரத நாட்டைக் கண்டு வந்தார். மன்னர்கள், சமயத் தலைவர்கள், பண்டிதர்கள், முஸ்லீம், கிறிஸ்தவ அறிஞர்கள், சமண, பௌத்த, சம்பஸ்க்ருத அறிஞர்கள், பக்கிரிகள், ஞானிகள், ஏழைகள், சமுதாயத்தால் புறந்தள்ளப்பட்டவர் என்று பாரதத்தின்

முழுதாசனத்தையும் பெற்றார் சவாமிஜி.

சவாமிஜி இன்னாட்களில் பெற்ற அனுபவத்தை அவர் வாழ்வின் பெரும் தாக்கங்களில் ஒன்றாகக் கூறுகிறார் சகோதரி நிவேதிதை. நூலறிவு, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணகுமார் தங்கி இருந்து பெற்ற ஆன்மீக அனுபவம் இவற்றுடன், பாரத நாட்டினை நேரில் கண்டு சவாமிஜி பெற்ற எழுச்சி, அவருடைய எதிர்காலத் திட்பங்களை வகுக்க அவருக்கு உதவிற்று.

இக்காரணங்களால் 1886 - 93 பற்றிய சவாமிஜியின் அனுபவங்களைத் தொகுத்து ஒரு படக்கண்காட்சி அமைக்கும் உந்துதல் 1992-இல் சவாமிஜி கண்ணியாகுமாரி வந்ததின் நூற்றாண்டு விழாவில் கேந்திரத்திற்கு ஏற்பட்டது.

ஸ்ரீமத் சவாமி ஸ்மரணானந்தர் அவர்களும், சிற்பி ஸ்ரீகுநாத் கோஸ்வாமியும் 42 புடைச்சிற்பங்கள் (கண்ணாடி இழை) ஏராளமான புகைப்படங்கள், வர்ணனைகள் இவற்றுடன் இக்கண்காட்சியை உருவாக்கித் தந்தனர்.

இக்கண்காட்சி ரூ. 30 லட்சம் செலவில் புதுப்பிக்கப்பட்டு, சிற்பங்கள் தங்கம் வண்ணம் பூசப்பட்டு, கட்டிடம் வெளிநிறம் மாற்றப்பட்டு, அழகை பூங்கா அமைக்கப்பட்டு, பளிங்குத்தளம் அமைக்கப்பட்டும் பொலிவுடன் திகழ்கிறது.

இதன் திறப்பு விழாவில் 28.04.2011 காலை 11 மணிக்கு ஆர்.டி.ஓ திரு. ராஜேந்திரன், கேந்திரத் துணைத்தலைவர் திரு. அ. பாலகிருஷ்ணன்ஜி, பொதுச் செயலாளர் திரு. பானுதாஸ்ஜி, பொருளாளர் திரு. எம். ஹனுமந்தராவ், நிர்வாக அதிகாரி திரு. பி. கிருஷ்ணசவாமி அவர்களால் தீர்ந்து வைக்கப்பட்டது. சவாமி விவேகானந்தரின் மார்பளவுச் சிலை ஒன்றும் நிறுவப்பட்டுள்ளது. சிற்பி திரு. பாஸ்கரதாஸ், கட்டிடக் கலைஞர் திரு. சத்தியழூர்த்தி ஆகியோரை ஆர்.டி.ஓ. பொன்னாடை போர்த்தி கொரவித்துர்.

புத்தெழிலுடன் தினமும் “அலையும் துறவி” கண்காட்சி பல பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்து இழுக்கிறது.

நோயில்லா வாழியில் உடலில் இயற்கை வேகநிகளின் பங்கு

டாக்டர் வே. கணபதி எம்.டி – சித்தா

பசி எனும் தீவன வேட்கையும், தாகம் எனும் நீர் வேட்கையும்: திருவள்ளுவர் காட்டும் திருக்குறளில் மருந்து எனும் அதிகாரத்தில் எழுதப்பட்ட குற்பாக்கங்களே உடலாவில் பசி, உணவு பற்றிய கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பதைவு. ஆரோக்கியத்தீர்கு வழிகூறுபதைவு. மேற்கூறிய மருந்து குறள்களை மனதில் கொண்டு தீவனத்தையும், தாகத்தையும் தடைசெய்யும் உண்ணாவிரதம் (அ) பட்டினி இருத்தல் (அ) ஸங்கணம் முறை ஆகியவை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பட்டினி இருத்தல்: உணவு உண்ணாது, பசியை நெறிப்படுத்தி நோயை குணப்படுத்தும் உத்தி முறைகளுள் ஒன்றே பட்டினி இருத்தலாகும். “ஸங்கணம் பரம அவுடதம்” என்பதும், “உற்ற சுரத்தீர்கும் உறுதியாம் வாயுவிற்கும் அற்றவருமட்டும் அன்னத்தைக் காட்டாதே” என்பது சித்தர்களின் வாக்கு. அன்னமிடாதே என்பது பொருள். இது பசியைக் கொண்டு பசி உணர்வைக் கொண்டு, நோய்களை நீக்குவதாகும். சுரநோய், விடக்கடிநோய், வாயுநோய் (உதரநோய்) குன்மனோய், காமில நோய், ஆகிய நோய்கள் பட்டினியால் சரிசெய்யப்படக் கூடியவை என்பது நம் முன்னோர்கள் கூறியதாகும். பட்டினி மேற்கொள்ளும் முறையை ஒரு கலையாய் பாளித்து இன்னும் முறையாக இருப்பவர் அனேகம் பேர். பட்டினி மேற்கொள்ளும் நாளங்கு முந்தைய நாளும் கூட உணவுமுறையைக் கையாண்டு, பட்டினி தீந்த்தன்று, மலசலாங்களை நஞ்றாகக் கழித்து, வாயை நன்கு அலம்பி நன்கு குளித்து இலகுவான ஆடையை அணிந்து, அதீசுச் செயல்பாடுகளைத் தவிர்த்தி இருத்தல் வேண்டும் என்று அறிவறுத்துவது நாம் நடைமுறையில் காணும் உண்மை. அதேபோல பட்டினியைத் துறக்கும் போதும், வாய், கை-கால்களை நன்கு இளவெதுப்பு நீரினால் அலம்பி, பின் நீர் பருகி, கஞ்சி வகைகளை உண்ட பின்பு, இதர உணவுகளை உண்ண அறிவறுத்துவதும் நாம் கவனிக்க வேண்டியவை. அவரவர் உடல்நிலைக்குத் தக்க, சுற்றுச்சூழலுக்குத் தக்கபடி பட்டினி மேற்கொள்ளல் அவசியமாகும். பட்டினி இருக்கும் முறை ஒரு பொரிய அத்தியாயமாகும். இங்கு நாம் அறிய வேண்டியது பட்டினியின் மூலம் தீவன, தாகத் தடை ஏற்படுத்துவதுண்டு. பசி, தாகம் எனும் இயற்கை வேகத்தை ஒருங்குபடுத்த என்பதை உணருதல் வேண்டும்.

“பெருந்தாகம் மெடுத்தாலும் பெயர்த்து நீர் அருந்தோம்” எனும் தாகத்தின் வழிமுறையையும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளனர். அதீக தாகம் இருந்தாலும் வரம்பு மீறிய அளவில் நீர்ப்பருகல் கூடாது என்று நாம் அறிய வேண்டுவது.

நோய் நிலைகளில் பசியும், தாகமும்: வழக்கில் சில நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் போது பசியும், தாகமும் மாறுபாடு கொண்டிருப்பதை அறிய வேண்டும். நீரழிவு நோய், வலிகுன்மம், கீராணி வகைகளில் பசியின் வேகம் அதிகப்பட்டும், குன்மநோய், காமாலை நோய், இளைப்பு நோய், உள்ளிட்ட நோய்களில் குறைந்தும் இருப்பது நாம் அறிந்ததே.

பசியைப் பெருக்கும் செயல்கள்: பசியைப் பெருக்கும் பல செயல்களை நமது முன்னோர்கள் கையாண்டுள்ளனர். இஞ்சிச் சூரசம், மல்லி காபி உள்ளிட்ட உணவு வகைகளை மையமாகக் கொண்டும், பஞ்சதீபாக்கிச் சூரணம், தீபாக்னிச் சூரணம், அஷ்டச்சூரணம், தீரிகடுகுச் சூரணம் உள்ளிட்ட பல மருந்துகளை உட்கொண்டும் மேற்கொண்ட நிலை வழக்கில் வருவது நாம் அறிய வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலே மலசலாங்களை உரிய முறையில் கழித்தல், பசியைப் பெருக்கும் வழிகளில் ஒன்று என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

பசி, தாகம் நிலைகளை அறிந்து அரவணைக்கும் முறை: மும்மலம், அறுநீர் என்பது சிறுநீர், மலம் ஆகியவை கழிக்க அறிவுறுத்துவது இருந்தாலும் அவ்வும் முறைகளே உணவு வகைகளையும், நீரையும் பருக நமது முன்னோர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளனர். யோசி, ஒருவேளை, இருவேளை உணவு உண்பவர் என இருந்தாலும் ரோசி என மூன்று வேளை உணவு உண்பவர் இருந்தாலும் வழக்கில் ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை பசி எனும் இயற்கை வேகத்துக்கு உணவுகளையும், தாகம் எனும் இயற்கை வேகத்துக்கு ஆசுறுமுறை நீரையும் பருகச் செய்தல் உத்தமமாகும். உணவு உண்ணும் முறை போல, நீரைப் பருகும் முறையையும் நாம் கவனமாக அறிதல் வேண்டும். வயிற்று எரிச்சல் போல் நாவற்றி எனும் குறிகுணம் தாகம் நிலையை வெளிப்படுத்தும் என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

பசியின்மை, வயிற்று எரிச்சல், காந்தல், அதிகப்பசி ஆகியன போல வாயில் நீர் அதிகம் உறைல், நாவற்டி, வெடிப்பு, நாப்புண், கண் எரிச்சல், ஆசன வாய் எரிச்சல் ஆகியன தாகம் எனும் இயற்கை வேகம் மாறுபட்டச் செயலைக் குறிக்கும். நமது வாழ்நாளில் முதற்காலமான (வாதகாலத்தில்) 33 வருடங்களில் ஒரு நிலையும், அதேத் பித்த காலமான 33 வருடங்களில் ஒரு நிலையும், கபகாலமான அடுத்த 33 வருடங்களில் ஒரு நிலையும், பசியும், தாகமும் அமைந்திருக்கும் என்பது வெள்ளிடமைலை.

பசி என்கிற சுகமான உணர்வுக்குப் பதில் இன்று பசியால் ஏற்படும் வயிற்றுவலியைப் பசியாகக் கருதுபவர் அநேகம். தற்காலத்தில் “ஸ்டெரேஸ்” எனும் உளைச்சலால் பசி சீரழிக்கப்படுகிறது என்று நவீன ஆய்வுகள் தெரிவித்து இருந்தாலும், அன்றே நமது முன்னோர்கள், உணவு உண்ணும் போதும், நீர் பருகும் போதும் ஏற்படும் மன விகர்பாங்களைத் தவிர்க்க, உணவுகள் மூலமாகவும் பல கருத்துக்களை அறிவுறுத்தியதை அறிவோமாக. உதாரணமாக உணவு உண்ணும் போது மேற்கொள்ளப்படும் மந்திரங்களை போசன மந்திரங்கள்) அறிதல் வேண்டும். மத, சாதிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட உணவு மந்திரங்களை உற்று நோக்கினால் பசி, தாகம் எனும் இயற்கை வேகத்தை நாம் உணரலாம்.

அலையும் துறவி

ஆர்.சி. தாழை

218) கடலின் நடுவே
கண்ணுக்குத் தெரிந்தது
கரிய பாறை ஒன்று.
மறுகணம் கடலில்
பாய்ந்தார், மின்சாரமென
நீந்தி சேர்ந்தார், அதனை
பலமணி நேரம் பாறையில்
பரவச தீயானம்.

219) எதிர்காலப் பணிகள்
அங்கே ஆணி வேரென
அஸ்திவாரம் அமைத்தன.
புத்தணர்ச்சியால்
பொலிவடைந்து புதுமனிதனாய்
சென்னை சேர்ந்தார்.

220) அன்பரை கவடிய
ஆண்மீகர்கள் அன்னை
பூமியின் அதிசயங்களை
அகிலத்தில் பரப்ப
ஆலோசனை அளித்தனர்.
சனாதன தர்மத்தின்
சன்மார்க்க தலைவன்
சர்வ சமய மாநாட்டில்
பிரதிடிதியாய் பிரதி பலித்திட
அனுமதி கோரினர்.

221) வந்தாரை வாழ்விக்கும்
வான் தமிழகம் என்பது
வாழையடி வாழை வரலாறு.
அன்பர்கள் அழைப்பை
அன்பொழுக ஏற்றவர்
குருதேவர் கட்டளைக்காய்
கூனி குறுகி நின்றார்.
கட்டளைக்காய்
கூனி குறுகி நின்றார்.

222) அன்னையின் அனுமதி
வேண்டி அவசர மடலொன்று
அனுப்பினார்.
அமெரிக்கா அனுப்பும்
அனைவரின் ஆசை
அனுசலைமானது.
கேத்ரியின் கேந்திரத்தில்
அழகாய் ஒரு ஆணமகவு.

223) முதல் பிறந்த நாளை
முத்தாய்ப்பாய் கொண்டாட
முடிவெடுத்தார் கோமான்.
தீருமகன் ஆசி
பெற்றிட தீவானை
அனுப்பினார்.

224) அனுசீய அன்புள்ளத்தை
அரவணைத்து கேத்ரியில்
காத்திருந்து கொண்டாடினார்.
தன்னையறிந்தவர் யாரும்
தன்னை யறியாமலிருக்க தானே
தற்காலிக பெயர்களை
தன் விருப்பப்படி
கூட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

225) அரசன் அஜித்சீங்
நித்தமும் நாம் நினைக்கும்
நிரந்தரப் பெயராம்
விவேகானந்தரை
நிர்ப்பந்தித்து நிலைப்படுத்த
வேண்டினார். நல்லது என
நரேனும் நியாயப்படுத்தினார்.
வேண்டினார். நல்லது என
நரேனும் நியாயப்படுத்தினார்.

அம்ருத் சித்தா & ஆயுர்வேதிக் மருத்துவமனை

தலைமை:

எண். 45/11, கொண்டுரூர் கூறை ரோடு, (TNSC பேங்க் எதிரில், சிங்கால் அருகில்), அயனாவரம், சென்னை - 600 023. போன்: 044-26745142

தீவேளை:

எண். 24, பெரியகடைநீதி, இராசிபுரம், போன்: 04287-221010

Dr. R.V. பாலமுருகன் BSMS, MSc., (Med. Bio), MD

Email: ayushbala@gmail.com, Web: www.ayursiddha.com

Cell: 94440 63319 / 98842 35363

சிறப்பு சிகிட்சை அளிக்கப்படும் நோய்கள்

- ❖ மூட்டுவலி, திடுப்புவலி, கழுத்துவலி,
- ❖ திடுப்பு நரம்பு அழுத்தம்
- ❖ ஆஸ்துமா, அவர்ஜி, சைனஸ்
- ❖ காப்பப்பை கட்டி, நீர்க்கட்டி, மாதுனிடாய் கோளாறுகள்
- ❖ மூலம், பவுத்திரம்
- ❖ நாட்பட்ட தோல் வியாதிகள்
- ❖ குடிபோனதையை மறக்க
- ❖ மகப்பேறின்மை
- ❖ ஆரம்பநிலை புற்று நோய்கள்
- ❖ வயிற்றுப்புண், குடல்புண்
- ❖ முடி உதிர்தல், பொடுகு, தீளநரை
- ❖ உடற்பருமன், நூராய்டு பிரச்சனைகள்

ஆயுர்வேதா & சித்தா மருந்துகள் “உணவே மருந்து-மருந்தே உணவு” என்கிற உயரிய கோட்பாட்டினை கொண்டு செயல்படுவதால், இம்மருந்துகள் நோயினை வேறுடன் கண்ணந்து, நோய் தீரும்ப வராமல் உடலை காக்கின்றன.

வாழ்நாள் முழுவதும் நோயின்றி வாழ ஆயுர்வேதா சித்தா மருந்துகளை உட்கொள்ளீர்! பல்லாண்டு வாழ்வீர்!

தொடர்புக்கு..... 94440 63319 / 9884235363

2009 - 2010-க்கான கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற ஆக்கம், ஆங்கில மூலம் தீருமதி ஏ. டார்சிஸ், தாவரவியல் துறைத்தலைவர், சீதாலட்சுமி ஆக்சி மகளிர் கல்லூரி, பள்ளத்துார், தமிழாக்கமும், சுருக்கமும் தீருமதி செ. கலைச்செல்வா, புவி வெப்பமயமாதவின் விளைவுகளும், கட்டுப்படுத்தும் முறைகளும்

புவியிலுள்ள வளிமண்டல அடுக்கின் கீழ்ப்பகுதியில் குளோரோஸ்ப்ளஞ்சரோ கார்பன்களான நிலைப்புத் தன்மையுடைவை ஆகும். ஆனால், ஸ்ரேட்டோஸ்பியரில் குளோரோஸ்ப்ளஞ்சரோ கார்பன்களானது, புற ஊதாக்கத்திற்கீழ்ச்சின் காரணமாக குளோரினை வெளிவிடுகிறது. இவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட குளோரின் அணுவானது ஓசோன் (இது மூன்று) மூலக்கூறுடன் விணைபுரிந்து, குளோரின் மோனோ ஆக்ஸைடையும் ஒரு ஆக்ஸிஜன் (இது மூலக்கூறையும் வெளிவிடுகிறது. இப்பொழுது குளோரின் மோனாக்ஸைடு, ஓசோன் மூலக்கூறுடன் விணைபுரிந்து, ஒரு குளோரி அணுவையும், இரண்டு ஆக்ஸிஜன் மூலக்கூறுகளையும் உருவாக்குகிறது. வெளியிடப்பட்ட குளோரி மூலக்கூறானது மீண்டும் ஓசோனுடன் விணைபுரிந்து, குளோரின் மோனாக்ஸைடை உருவாக்குகிறது. இவ்விணையானது தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று அதன் விளைவாக ஓசோன் அடுக்கில் தேய்மானம் ஏற்படுகிறது.

1) ஓசோன் என்பது மூன்று ஆக்சிஜன் அணுக்களைக் கண்ட விணைத்திறன் மிக்க வாடு.

2) ஓசோன் அடுக்கானது ஸ்ட்ரேட்டோஸ்பியரில் அமைந்து புறஊதாக்கத்திற்களிடமிருந்து புவியைக் காக்கிறது.

3) ஓசோன் குறைவின் காரணமாகவே ஓசோன் ஓட்டை ஏற்படுகிறது.

விளைவு: அதீக அளவு புறஊதாக்கத்திற்களிடமிருந்து வந்தடைகின்றன.

புவி வெப்பமயமாதவின் விளைவுகள்: புவி வெப்பமயமாதவின் விளைவுகள் என்பது பொதுவாக மனித ஓட்டப்பந்தயம் எனப்படுகிறது. மிக முக்கியமான விளைவாகக் கருதப்படுவது, தொழிற்சாலைகள், இயந்திரங்கள் மூலம் உற்பத்திகளினாலும் ஏற்படுகின்ற கார்பனின் வெளிப்பாடே ஆகும். இவ்வுயர் வெப்பநிலையானது ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மௌவாக பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. மற்றொரு காரணம் பசுமை இல்ல வாயுக்களால் உருவாக்கப்படுகின்ற வெப்பநிலை உயர்வாகும். வெப்பநிலை உயர்வுக்கு முக்கியமான முழுமுதற்காரணமாக அமைவதன் காரணம் கார்பன்-டை-ஆக்ஸைடு வாயுவாகும். ஒவ்வொரு வருடமும், மனித நடவடிக்கைகளினால் ஏழு பில்லியன் டன் அளவுடைய கார்பன்டை ஆக்ஸைடு வாயு வளிமண்டலத்தில் வெளியிடப்படுகிறது. இந்த அளவானது 107,700,000 ஜெட் விமானங்கள் ஒரே நேரத்தில் பறந்தால் ஏற்படக்கூடிய கார்பன்டை ஆக்ஸைடு வெளியேற்றத்திற்குச் சமமாகும். மனத்தை வருத்தும் இந்தப் புவி வெப்பமயமாதல் என்ற நிகழ்வானது கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றது. இவ்விளைவுகள் இரு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

-
- 1) இயற்கையான விளைவுகள்
2) மனிதச் செயல்பாடுகளினால் ஏற்படும் விளைவுகள்

இயற்கை விளைவுகள்: கதிர்வீச்சு தட்ப வெப்ப நிலையானது பசுமை இல்ல வாயுக்களின் செறிவில் உண்டாகும் மாறுபாடு. கரிய ஒளிச்செறிவு மாறுபாடு, எரிமலை வெடிப்புகள் மற்றும் குரியனைச் சுற்றிவரும் புவியின் பாதையில் ஏற்படும் மாறுபாடுகள் போன்ற வெளியேயுள்ள உந்துதல்களினால் மாறுபடுகின்றது. தட்பவெப்பத்திலை மாறுபாடுகளுக்கு மேற்கண்ட முதல் மூன்று காரணங்களால் மட்டுமே நம்முடைய கவனம் குவிக்கப்படுகிறது. கடைசிக் காரணமானது பத்தாயிரம் ஆண்டுக் காலத்தை எடுத்துக் கொள்வதால் கைவிடப்படுகிறது.

- 1) பசுமை இல்ல வாயுக்கள் அதிகரிக்கின்றன.
2) குரிய மண்டல மாறுபாடு வேகம் கூடுகிறது.
3) வளிமண்டலத்திலுள்ள ஏரோசால்கள் அளவு அதிகரிக்கிறது.

பசுமை இல்ல வாயுக்கள்: கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்தில் தொழிற்சாலை நடவடிக்கைகள் 40 மடங்கும், கார்பன்டை ஆக்ஸைடு மற்றும் சல்பர்டை ஆக்ஸைடு வாயுக்களின் வளிப்பாடு பத்து மடங்கும் அதிகரித்துள்ளது.

இந்த நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் இருந்து 2007-ம் ஆண்டிற்குள் காற்றில் கார்பன்டை ஆக்ஸைடின் அளவு 280 பி.பி.எம்.வி-லிருந்து 383 பி.பி.எம்.வி அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது. மீத்தேனின் அளவும் 700 பி.பி.எம்.வி-லிருந்து 1789 பி.பி.எம்.வி அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது. நெட்டிரஜனின் ஆக்ஸைடுகள் மற்றும் ஹேலோகார்பனில் அடங்கியுள்ள குளோரோஃப்ளாரோ கார்பன்கள், குளோரின், புரோமின் அடங்கிய சேர்மங்களும் முக்கியமான பசுமை இல்ல வாயுக்களுள் அடங்கும்.

வளிமண்டலத்தில் இப்பசுமை இல்ல வாயுக்களின் ஆதிக்கமானது, கதிர்வீச்சு சமநிலையினைப் பாதிக்கும் வகையில் அமைகின்றது. இதன் மொத்த விளைவாக வளிமண்டலத்தின் கீழ் அடுக்கிலும், புவிப்பரப்பிலும் வெப்பம் அதிகரிக்கிறது. ஏனெனில், பசுமை இல்ல வாயுக்கள் புவியிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் வெப்பத்தை உறிஞ்சி, அவற்றை மீண்டும் புவிப்பரப்பிற்கே அனுப்பி விடுகின்றன. 1850-லிருந்து 20-வது நூற்றாண்டுக்குள் மொத்தமாக வளிமிடப்பட்ட வெப்ப அளவு 2.5 டிரியூ/எம் ஸ்கோயர் ஆகும். இதில் 60% கார்பன்டை ஆக்ஸைடு வாயுவாலும், 25% மீத்தேன் வாயுவாலும், மீதி நெட்டரஸ் ஆக்ஸைடு மற்றும் ஹேலோகார்பன்களினாலும் ஏற்பட்டுள்ளது. தொழிற்சாலைகளில் இருந்து வெளிப்படும் கார்பன்டை ஆக்ஸைடு வாயுவின் அளவு இரு மடங்கானால் வெப்ப விளைவு 4 டிரியூ/எம் ஸ்கோயர் ஆக அதிகரிக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

கார்பன்டை ஆக்ஸைடு வாயுவின் அதிகரிப்பினால் புவியின் வட அரைக்கோளத்தில் வசந்த காலத்தின் பின்பகுதி வருவது தாமதப்படுத்தப்படுகிறது. பருவக்கால மாறுபாடுகள் உலக அளவில் ஏற்படுகின்றன. மரங்கள் மட்டுமே ஒரு சிறிய அளவு கார்பன்டை ஆக்ஸைடு வாயுவைக் கட்டுப்படுத்த வல்லவையாக இருக்கின்றன. (தொடரும்)

அன்புத்திருவருவும் கே.என். வாஸ்வானிஜி

கேந்திரத்தின் நீண்ட நாள் துணைத்தலைவரும், கேந்திரத்தின் ஆங்கில மாத தீதழில் ஆரம்பகால ஆசிரியருமான பேராசிரியர் கே.என். வாஸ்வானிஜி ஒரு பலதுறை வித்தகராக விளங்கியவர். அவருடைய முழுப்பெயர் குவீராம் நேபராஜ் வாஸ்வானி. அவர் ஒரு கல்வியாளர், நூல் தொகுப்பு - பதிப்பாசிரியர். மஹாத்மா காந்தியின் முழு நூல் தொகுப்பு ஆசிரியக் குழுவில் உறுப்பினர். முப்பது நூல்களை எழுதிய எழுத்தாளர். காந்திய சமுதாயப் பணியாளர் விவேகானந்த கேந்திரத்தின் துணைத்தலைவராக நீண்டநாள் பணிபுரிந்தவர். டெல்லியில் சிந்து - சமாஜம் நிறுவி அதன் தலைவராக இருந்தவர். டெல்லி காந்தி சங்கத்தின் இயக்குனர்.

அவர் பாகிஸ்தானில் இப்போது இருக்கும் அன்றைய பாரத ஹெரதாபாத் (சிந்தில்) 19.05.1911 அன்று பிறந்தார். பத்துக் குழந்தைகளில் மூத்தவர். அமில குலத்தில் கல்வியும், ஞானச் சிறப்பும் கொண்டு அவர் செல்வந்தக் குடும்பத்தில் பிறந்தார்.

ஹெரதாபாத் (சிந்து) அரசு உயர் பள்ளியிலும், தயாராம் கிதுமல் தேசீயக் கல்லூரியில் அவர் கல்வி கற்றார். கராச்சி சட்டக் கல்லூரியிலும் சட்டம் பயின்றார். பம்பாய் அரசு சட்டக் கல்லூரியிலும், பல்கலைக்கழக பொருளாதார, சமூகவியல் துறையிலும் அவர் தம் படிப்பைத் தொடர்ந்தார்.

அவர் ஒரு முதல் தர மாணவராகவே திகழ்ந்தார். தேசீயக் கல்லூரியில் கலைாங்கில் கௌரவம் பெற்றார். பொருளாதாரத்தில் சிறப்புத் தேர்வு. பி.ஏ.(1932) முதல் இடம். அரசியல், பொருளாதாரப் பாடங்களில் முதல் வகுப்பு (1934) ஆங்கிலத்திலும், அரசியலமைப்புச் சட்ட வரலாற்றிலும் பம்பாய் பல்கலையில் முதல் ரேங்கு!

அவர் ஜ.எ.எஸ். (இன்றைய ஜ.ஏ.எஸ்ஸின் முந்தைய அவதாரம்) தேர்வில் அமர இருந்த தருணத்தில், அவருடைய மாணவத் தலைமைப் பணிகட்காக அவரை அன்றைய பம்பாய் அரசங்கம் தகுதி நீக்கம் செய்தது! தந்தி மூலம் தகவல் வந்தது!

ஹி கே.என். வாஸ்வானிஜியை உருவாக்கிய சக்திகளுள் முன் லீலா ராம் பிரேர்ச்சந்த் முக்கியமானவர் ஆவார். அவர் இலக்கியவாதி, குஃபி கவிஞர். பிரம்ம ஞான சங்கத்தினர். பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர். அவர் வாஸ்வானிஜியை நேசித்தார். தன் மகணைப்போல அவருடைய லட்சியங்கட்டு பலமுடினார். இந்த நற்குணங்கள் முழு மலர்ச்சியற சாது வாஸ்வானி எனும் முனிவர், ஞானி பேருதவி புரிந்தார். 1928-29-ல் வாஸ்வானி இவ்விளைஞருக்கு தெய்வீக உற்சாகமுடினார். வழிகாட்டினார். அவரை உருவாக்கினார். ஆசி கூறி பிரம்மச்சரிய வாழ்க்கை, எளிமை, தூய்மை, பலம், கொள்கைப் பிடிப்பு ஆகிய நற்குணங்கள் அவருக்குள் ஆழப்பதியச் செய்தார். இந்தத் தெய்வீகத் தாக்கத்தினால் இளைஞர் குதிராம் ஆக்கப்பூர்வமான சிந்தனையாளரானார். சக்தியூட்டும் சொற்பொழிவாளர் ஆனார். மேதையான எழுத்தாளர். ஆனால் சமர்ப்பண உணர்வுள்ள சமூகத் தொண்டர் ஆனார். கல்வியாளர் ஆனார். நூலாசிரியர் ஆனார். சமூகச் சேவைப் பத்திரிக்கைகளின் பதிப்பாசிரியர் ஆனார்.

பம்பாய்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1936-இல் சட்டத்துறை பட்டம் பெற்றார் வாஸ்வானி. ஆனால் தன் தந்தையின் லாபகரமான குடும்பத் தொழிலில் அவர் ஈடுபடவில்லை. டி.ஐ. தேசீயக் கல்லூரியின் பேராசிரியராகி (1937-46) மாணவரிடையே பணிபுரிவதையே அவர் விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்தார். தன் 14 ஆண்டு பேராசிரியர் பணியில் சிந்த மாகாணத்தில் (1934-48) முதல் மூன்று ஆண்டுகள் 1934-37) வைத்தாகும் குவிராம். வாஸ்வானியின் சிந்த சேவையில் கடைசீ இரண்டு ஆண்டுகள் விவசாயப் பொருளாதாரத் துறைப் பேராசிரியர், துறைத்தலைவராகக் கழிந்தன. 1946-48-இல் அவர் சிந்த சக்ராந்த அரசு வேளாண் கல்லூரியில் இப்பணி புரிந்தார். 1937-46-இல் தன் தேசீயக் கல்லூரி பேராசிரியர் பணியுடன் சேர்த்து, மகளிர் கல்லூரியிலும் கௌரவப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். சிந்த வைத்தாபாத்தில் சாது வாஸ்வானி 1939-இல் புளித் மீரா மகளிர் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். அதிலும் குவிராம் வாஸ்வானி கௌரவப் பேராசிரியர் பணி ஆற்றினார். சாது வாஸ்வானி புனாவில் 1962-இல் புளித் மீரா மகளிர் கல்லூரியைத் துவங்கியபோது, குவிராம் வாஸ்வானி அதன் முதல்வர் பொறுப்பேற்றார்.

1941-இல் வைத்தாபாத் ஸிந்தில் குவிராம் வாஸ்வானி தாகவர் கலை வட்டத்தைத் துவக்கினார். தாகவரின் கவிதைகளை அவர் சிந்தி மொழியாக்கிப் பதிப்பித்தார். குவிராம்ஜி ஒரு சூளமான எழுத்தாளர். நிறையவே அவர் எழுதினார். சிந்தில் இருந்த காலத்தில் அவர் 16 புத்தகங்களை வெளியிட்டார். இரண்டு வரலாறு பற்றியவை. அரசியல் பற்றியவை இரண்டு. பொருளாதார நூல்கள் ஏழு. இலக்கியப் படைப்புகள் நான்கு. இன்னும் ஒன்று சிந்தி மொழிப் படைப்பு.

தேசப் பிரிவினைக்குப் பின் குதிராம்ஜி ஸிந்தை விட்டு வெளியேறினார். பாரத அரசின் வேளாண்துறையில் முதிர்நிலை விற்பனை ஆராய்ச்சி அதிகாரியாக 26.01.1948 அன்று அவர் புதுவி ஏற்றார். தன்னை ஒரு கல்லூரியில்

பணிக்கு அமர்த்தும்படி அவர் அரசைக் கேட்டுக் கொண்டார். பதில் கிடைக்காத ஏழாண்டுக்குப் பிறகு அவ்வேலையை அவர் விட்டு விட்டார். ஜனவரி 1955-இல் பாரத சேவக் எனும் ஆங்கில் மாத இதழின் ஆசிரியர் ஆனார். அது அகில பாரத சேவக சமாஜத்தின் பத்திரிகை, ஜவாஹர்லால் நேரு சமாஜத்தின் தலைவர்.

ஸ்டெல்லி சிந்து சமாஜத்தை நிறுவி அதன் தலைவராக 1956-57-இல் பணி ஆற்றிய வாஸ்வானிஜி பாரத அரசியல் அமைப்பும், சாஹித்ய அகாதமியும் சிந்தி மொழியை அங்கீரிக்கக் கோரி ஒரு இயக்கத்தை நடத்தினார். டில்லியில் அவர் நடத்திய அகில பாரத சிந்தி மாநாட்டில் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் கலந்து கொண்டார். அரசியல் சட்டத்தில் சிந்திக்கு, அங்கீராம் வழங்குவதற்கு தன் ஆதரவையும் தெரிவித்தார். கே.என். வாஸ்வானிஜி ‘சிந்து சமாஜ்’ என்ற பத்திரிக்கையையும் டில்லியில் துவக்கினார். அது பாரதத்தின் சிந்தி மக்களின் குரலாக ஒலித்தது. அதன் முதல் இதழிலேயே வாஸ்வானிஜி “சிந்தி மக்கள் நாம்” என்ற உணர்வுட்டும் கவிதையைப் புனர்ந்து வரைந்தார். 1958-இல் அவர் ஒரு எழுச்சியூட்டும் கட்டுரையை எழுதினார். அதிலும் இதே கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. இதற்கென சிந்தி மக்களை ஒன்று திரட்டுவதே அக்கட்டுரையின் நோக்கம். சிந்தி இலக்கியம், பண்பாடு, மக்களுக்கென நற்பணி ஆற்றுபவர்களுக்கென, சாது வாஸ்வானி பரிசுகள் என்ற பெயரில் பரிசுகளையும் அவர் நிறுவினார். முதலாண்டு அப்பரிசி சிந்தி இலக்கிய கர்த்தா தீர்த் பசுந்ததுக்கும் இரண்டாம் ஆண்டு சர்வோதய கவி-இசை வாணர் ஹரண்டுராஜ் துக்காயவுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

மகாத்மாகாந்தியின் அனைத்து நூல் தொகுப்பின் தலைமை ஆசிரியர் ஸ்ரீ ஜயராமதாஸ் தெளவுத்ராமின் ஆலோசனையின்படி கே.என். வாஸ்வானிஜி தொகுப்பாசிரியராகச் சேர்ந்தார். பதிநான்கு ஆண்டுகள் (1957-71) பணி ஆற்றினார். ஸ்ரீ ஜயராமதாஸ்குப் பிறகு பேராசிரியர் கே. சுவாமிநாதன் தலைமைப் பதிப்பாசிரியர் ஆனார். அவருடனும், கே.என். வாஸ்வானிஜி இணைந்து பணி ஆற்றினார்.

1969-இல் அவர் புஷ்பாஞ்சலி என்ற நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். அதனை காந்தி, தாக்கர், சாது வாஸ்வானி ஆகியோருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தார். தன் சிந்திப் படைப்புக்களில் இருந்து அவற்றை வாஸ்வானிஜி தொகுத்தார். 1) காந்தி மகாத்மாவின் உபதேசச் செய்தி 2) தாக்கர் தரிசனம் 3) சிந்திப் பண்பாடு அழைக்கிறது ஆகியவை அதன் பகுதிகள்.

கே.என். வாஸ்வானிஜி 1971-இல் தன் அறுபதாம் வயதில் மகாத்மாகாந்தியின் நூல்களைத் தொகுக்கும் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். விவேகானந்தர் பாறை நினைவாலய, விவேகானந்த கேந்திரத் தலைவர் ஸ்ரீ ஏக்நாத் ராணடே நூலின் அழைப்பின் பேரில் மகிழ்ச்சியுடன் கன்னியாகுமரி வந்து சேர்ந்தார். இவ்வியக்கத்துடன் அவர் நெருக்கமாக இணைந்திருந்தார். விவேகானந்த கேந்திரத்தின் துணைத்தலைவராக அவர் 2002-ம் ஆண்டு (கும் இறுதிக்காலம் வரை) பணி ஆற்றினார். 1973-75-இல் அவர் யுவபாரதி ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார்.

கம்பராமாயணம்

என்.எஸ்.பி

உலக இலக்கிய நெடுஞ்சாலையில் ஏற்றமும் எழிலும் பெற்று நிற்கும் பெருமாளிகைகள் காப்பியங்கள். எல்லா வகையான இலக்கிய நலங்களுக்கும், நூட்பங்களுக்கும் இடந்தந்து ஒளி வீசும் மந்திர மாளிகைகள் காப்பியங்கள்.

உலகக் காப்பியம் எதனோடும் ஒப்ப வைத்து எண்ணத் தகும் மேன்மையுடையது கம்பராமாயணம். ஆதி காவியம் என்னும் புகழுக்குரிய வான்மீகமே கம்பரின் முதனால். அதில் தமிழ்ச் சூழலுக்கேற்பக் கம்பர் படைத்துள்ள மாற்றமும், புதுமையும் கதைநலம் பெருக்கியுள்ளன; காவிய வளம் தந்துள்ளன.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் வாழ்வியல் இலட்சியங்கள் மிக ஆழமாகவும், அழகாகவும் கம்பராமாயணத்தில் விரிகின்றன. கற்கும் நூறி நின்று கற்போர் வாழ்வில் சத்யமும் - தர்மமும், அன்பும் - கருணையும், கற்பும் - தூய்மையும், நட்பும் - நன்றியும், பக்தியும், ஞானமும் வலிமை பெற உதவிடும் ஒப்பற்ற காவியம் கம்பராமாயணம்.

காப்பியப் பாத்திரங்கள் மூவகையின என்பர். தலைமைப் பாத்திரங்கள் இராமன், சீதை, இராவணன். இதில் இராவணன் எதிர்மறைப் பாத்திரம். துணைப்பாத்திரங்கள் இராம சகோதரர், சக்ரீவன், அனுமன், வீடனன், ஜடாபு, மார்சின், மண்போதுரி, திரிசலை, நீலமாலை போல்வர். குழுப்பாத்திரங்கள் முனிவர், அரக்கர், நாட்டு மக்கள், வானரர் போல்வர். பாத்திரங்கள் அனைத்துமே வாழ்க்கையை முகந்துதரும் பாத்திரங்கள். கம்பர் போலும் கவிச்சக்கரவர்த்தியால் செதுக்கப்படும் போது இப்பாத்திரங்கள் அனைத்துமே வாழ்க்கை அனுபவங்களை ஞான விருந்தாக நல்கிடக் காண்கின்றோம்.

இராமனைப் போலும் அறத்தின் நாயகன், சீதை போலும் கற்பின் கனவி, கெளசல்யை போலும் சீலம்மிகு அன்னை. இலக்குவன் போலும் அச்சமிலாவீரன், அனுமன்போலும் சொல்லின் செல்வன், சபரிபோலும் தவங்கனிந்த பக்தை, பரதன் போலும் தன்னலம் அறியா அன்பன், கும்பகர்ணன் போலும் நன்றிக் கடனாளன், வீடனன் போலும் அறந்தெளிந்த சீலன்... என ஓர் ஒப்பற்ற பண்பாட்டுக் கருவூலமே வளமான வாழ்க்கை நாட்டம் கொண்டோர் முன் விரிகின்றது.

இயற்கையிறந்த நிகழ்ச்சிகள் (குப்பர்நேச்சர் எவிமெண்டஸ்) காப்பியத்தின் கம்பீரத்துக்குச் சிறகுகள் நல்குவன. கல்வியிலும், கலைத்துவத்திலும் மேற்பட்ட கம்பர் அவற்றைப் படைப்பதீல் காட்டியுள்ள மதிநலம் என்றும் இனியது. அனுமனின் சாக்சாங்களில் இதை நன்கு உணரலாம்.

தமிழின் சந்த இனிமை நுட்பங்களை கம்பன் ஜம்பதற்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் பொருத்தமாகப் புனைந்துள்ளார். ஆழ நெடுஞ்சீரை ஆருகபந்தீவர் போவாரோ எனக் குகன் முழங்குவான். பஞ்சியாளிர் விஞ்சகுளிர் பல்லவ மனுங்க, செஞ்செவிய கஞ்ச நிமிர் சீற்றி பெயர்த்து சூர்ப்பனகை காமவல்லியாக வருவாள். இங்கெல்லாம் தமிழினிமை உலக காவியங்களுக்குச் சவால் விடுகின்றது.

இயற்கை அரங்கு வாழ்க்கை அரங்கைப் போலவே கம்பன் வருணானையில் எண்ணற்ற கவியனக் கிடக்கும் கோதாவரி, போதகம் நடப்ப ஞோக்கிப் புதியதோர் மறுவல் செய்யும் சீதை என இனிய காட்சிகளில் உயர் சிகரமேறும் இலக்கிய நலங்கள் பற்பல.

“கம்பநாடன் கவிதையிற் போல் கற்றோர்க்கீதயம் களியாதே” என்பது சுத்திய வாக்கு.

Printed by : Shri. Pravin V. Dabholkar at M/s RNR Printers and Publishers, 8, Thandavarayan Street, Triplicane, Chennai - 600 005.

Published by : Shri. Pravin V. Dabholkar for Vivekananda Kendra Prakashan Trust, 5, Singarachari Street, Triplicane, Chennai - 600 005.

Editor : Shri. P. Parameshwaran, President, Vivekananda Kendra, Vivekanandapuram, Kanyakumari - 629 702.